

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.366 van 29 december 2015
in de zaak A. 212.599/IX-8389**

In zake: Stefan LONGUEVILLE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marten De Jaeger
 kantoor houdend te 9990 Maldegem
 Westeindestraat 145
 bij wie woonplaats wordt gekozen
 en bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dominique Matthys
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Opgeëistenlaan 8

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Financiën
die woonplaats kiest bij
de Centrale Rechtskundige Dienst van de FOD Financiën
gevestigd te 1030 Brussel
North Galaxy – Toren B
Koning Albert II-laan 33 bus 15

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 mei 2014, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 23 maart 2014 waarbij aan Stefan Longueville de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 november 2015.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marten De Jaeger, die verschijnt voor de verzoekende partij en attaché Selim Dedeli, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is als eerstaanwezend inspecteur verbonden aan de controle Knokke-Heist ‘vennootschappen’ van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit van de federale overheidsdienst (FOD) Financiën. Hij oefent de functie van dienstchef uit.

3.2. Met een e-mail van 24 januari 2012 drukt directeur P. V. H. van de gewestelijke directie Directe Belastingen Brugge (hierna: gewestelijke directie Brugge) ten aanzien van verzoeker zijn ongenoegen uit over het beheer van een gerechtelijk dossier dat onder verzoekers verantwoordelijkheid valt. Ver-

zoeker zou hebben nagelaten conclusies neer te leggen en hij zou niet of alvast niet tijdig aanwezig geweest zijn op de terechtzitting.

3.3. Omwille van “blijvend[e] signalen [...] van aanhoudende tekortkomingen in zijn werkzaamheden (achterstand in de taxatie, achterstand in geschillenbehandeling, onachtzaamheden bij de behandeling van REA zaken, enz...)” brengen gewestelijk directeur R. V. en directeur P. V. H. van de gewestelijke directie Brugge op 2 mei 2012 een bezoek aan de dienst van verzoeker.

Luidens het verslag dat daarover met een brief van 28 augustus 2012 wordt bezorgd aan de auditeur-generaal van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit, is verzoeker afwezig, wat volgens de medewerkers vaker gebeurt “zonder dat iemand weet waar hij zich bevindt”. Tevens wordt vastgesteld dat er “wanorde” heerst op zijn bureau en wordt kennisgenomen van de aangetroffen stukken. Een aantal stukken en fiscale dossiers worden ter inzage meegenomen.

3.4. Met een e-mail van 3 mei 2012 wijst directeur P. V. H. verzoeker erop dat hij opnieuw in gebreke is gebleven bij het beheer van een gerechtelijk dossier.

Met een e-mail van dezelfde datum bevestigt verzoeker dat hij “in de fout [is] gegaan” bij het beheer van het bedoelde dossier en biedt hij zijn excuses aan voor zijn afwezigheid omwille van plotselinge “privé-verplichtingen” op 2 mei 2012.

3.5. Gewestelijk directeur R. V. beslist op 4 mei 2012 om het verdere onderzoek in handen te geven van “de hogere overheid”.

3.6. De dienst Bijstand en Interne Controle, afdeling Gent, van de FOD Financiën rapporteert op 14 september 2012 als volgt over de bevindingen van zijn onderzoek:

“1. Deontologische tekortkomingen van de heer Longueville Stefan m.b.t. zijn functie als leidinggevend ambtenaar op de controle vennootschappen Knokke-Heist

- Persoonlijke tekortkomingen en malversaties

1. Uit het nazicht van de registreerkaarten over de jaren 2009 tot en met april 2012, het orderregister, de reisiwijzer AUT.P.8, het dienstregister en van de ingediende ziekte- en verlofaanvragen van dhr. Longueville blijken er grote onregelmatigheden en flagrante malversaties.

2. Bij een vorig bezoek op 10.03.2011 aan de controle Knokke-Heist vennootschappen, heeft de Gewestelijk directeur te Brugge, [R. V.], al geconstateerd dat de prikkarten van dhr. Stefan Longueville voor de maanden februari en maart niet dagelijks waren opgeteld en samengeteld en dat ondanks meerder afwezigheden ‘DO’ op zijn prikkart, de laatste inschrijving in het orderregister dateerde van 23.12.2010.

Er was dus in het jaar 2011 nog geen enkele inschrijving in het orderregister gedaan.

Bij zijn bezoek op 2 mei 2012 heeft [R. V.] ook vastgesteld dat na 4 april 2012 niets meer werd ingeschreven in het orderregister (op de registreerkaart van april staan hierna nog 4 DO’s vermeld). (zie bijlagen 1 en 2)

3. De e.a. inspecteur-dienstchef te Inspectie Brugge – vennootschappen A, [D. M.], bevestigt dat hij aan dhr. Longueville vroeger al uitleg heeft gevraagd over sommige afwezigheden waarvoor hij geen verlofbladen had afgegeven en dat enige slordigheid en nonchalance dhr. Longueville niet vreemd zijn. (zie bijlagen 1b en 3)

4. de vergaande slordigheden en nalatigheden van dhr. Longueville i.v.m. de glijdende werkuren blijken onder meer uit volgende feiten: (zie bijlagen 4)

- aantal vaststellingen van niet-registratie bij de middagpauze:
 - 2009: 37 maal op 129 (al dan niet volledige) dagen aanwezigheid op de dienst
 - 2010: 57 maal op 109 (al dan niet volledige) dagen aanwezigheid op de dienst.
 - 2011: 25 maal op 83 (al dan niet volledige) dagen aanwezigheid op de dienst.
 - 2012: (t.e.m. april): 8 maal op 35 (al dan niet volledige) dagen aanwezigheid op de dienst.
- aantal vaststellingen dat er RC werden genomen zonder dat er een voldoende positief saldo aan punten was (veelal waren er zelfs zeer grote negatieve saldi):
 - 2009: 9 maal
 - 2010: 11 maal
 - 2011: 14 maal
 - 2012: (t.e.m. april): 6 maal
- aantal vaststellingen dat verlof werd genomen zonder dat deze verloven voorkomen in de bestanden van het Algemeen secretariaat – Dienst Automatisering Personeel: (zie bijlage 5)
 - 2009: 3 maal (2 x in mei en 1 maal in november)
 - 2011: 5 maal (1 x in maart, 2 x in mei, 1 x in juni en 1 x in september)
 - 2012: 3 maal (3 x in april)

- aantal vaststellingen dat er NC werd genomen zonder dat in dienstregister enige inschrijving werd gedaan, a fortiori, enig attest in register was te vinden.
 2009: 6 maal (2 x in januari, 1 x in maart, 1 x in april en 2 maal in juli)
 2010: 4 maal (1 x in januari, 2 x in mei, 1 x in november)
 2011: 10 maal (2 x in januari, 1 x in februari, 1 x in maart, 1 x in juni, 1 x in augustus, 2 x in november en 2 x in december)
 2012: 7 maal (2 x in januari, 1 x in februari, 1 x in maart en 3 x in april)
- talrijke andere vaststellingen over 2009-2012 wijzen eveneens op ernstige tekortkomingen welke onmogelijk abusievelijk kunnen zijn:
 - 2009-2012: 23 maal vastgesteld dat geen uur van aankomst of vertrek vermeld staat op kaart (soms echter manueel bijgeschreven) of dat er helemaal geen meldingen voorkomen op kaart. Op 30/12/2011 en 31/12/2011, normaliter zijn de kantoren die week gesloten, werd er dan wel geregistreerd om 11u49 tot 16u22 (30/12) en om 7u54 tot 11u52 (31/12).
 - 2009-2012: 15 maal vastgesteld dat de inschrijvingen hetzij in het orderregister hetzij in het dienstregister (NC, Ziek) naderhand werden ingeschreven of bijgeschreven.
 - 2009-2012: 9 maal vastgesteld dat de opdrachten DO niet waren ingeschreven in het orderregister.

5. Sommige DO's werden uitgevoerd bij boekhouder thuis buiten het ambtsgebied (Gistel, Gent, Brugge). Andere dienstopdrachten zou zijn gebeurd te Brussel in de bibliotheek (3x) en controle Venn. Brussel K (3x), te controle Halle, te controle Roeselare, te controle Gent 8, te controle Eeklo PB.

6. Op 28.02.2011 werd een cursusdag ingeschreven hoewel de uitnodiging voor deze uiteenzetting uitging van de KBVB in plaats van de Fod Financiën (later verplicht rechtgezet met verlof).

7. Het aantal dagen dat dhr. Longueville feitelijk en effectief op zijn dienst afwezig was in verhouding tot het aantal werkdagen per jaar bedraagt over:

2009: 129/244 hetzij 52,8%
 2010: 109,5/244 hetzij 48,8%
 2011: 83,5/223 hetzij 37,4%
 2012: 35/83 hetzij 42%

8. De tijd dat dhr. Longueville dan wel op zijn dienst aanwezig was, werd soms oneigenlijk gebruikt. Dit blijkt o.a. uit de stukken, aangiften en brieven die de Gewestelijk directeur op zijn bureau heeft gevonden en die in geen enkel opzicht verwijzen naar de werkzaamheden van een controle vennootschappen (zie bijlage 6).

Bovendien is er het feit dat hij tijdens de kantooruren 3 fiscale aangiften personenbelasting via TOW-ambtenaar (met gebruik van de identiteitskaart van medewerker dienst PB) alsook 2 fiscale aangiften vennootschapsbelasting via Biztax, heeft ingediend (op 29/8/2011: 2x, op 23/12/2011, op 5/9/2011 en op 14/2/2012= ziekteverlof). Ook tijdens zijn ziekteverlof op 25/6/2011 werd via TOW een aangifte ingediend.

9. Dhr. Stefan Longueville heeft als 'lessee' gebruik gemaakt van een leasingswagen, Volvo XC90 [...], geleasd [...] door VOF [F.] (voorheen had hij

een aanvraag ingediend bij de directie in het kader van het kilometercontingent voor 2 wagens, een Opel Astra [...] en een Audi A4 [...]).

Op de directie werd voor deze Volvo XC90 nog geen aanvraag ontvangen (ondanks het feit dat deze wagen wel vermeld wordt op de maandelijkse aangiften van schuldvordering vanaf januari 2012).

Vanaf 07/05/2012 zou dhr. Longueville eveneens gebruik maken van een Stationwagen V60 [...] die op naam staat de VOF [F.]. Hiervoor is ook nog geen aanvraag voor kilometercontingent ingediend bij de directie Brugge (bijlage 7).

Frappant is dat dhr. Longueville zijn dienstverplaatsingen niet alleen financieel terugvordert via AUT P.8. maar deze kosten ook nog eens fiscaal aftrekt onder zijn bedrijfsuitgaven (zie verder).

- Tekortkomingen met betrekking tot het beheer van de dienst:

1. Dhr. Longueville springt niet alleen slordig om met zijn eigen registreerkaarten maar ook met deze van zijn medewerkers. Op de vraag waarom over 2009-2012, 13 registreerkaarten ontbreken van zijn medewerker, [K. B.], financieel deskundige, geeft hij toe dat de kaarten niet achter slot en grendel zaten.

2. Er is de nota van dhr. Gewestelijk directeur te Brugge betreffende de achterstand van het werkplan (zie bijlage 2a).

3. Herhaaldelijk niet of laattijdig verschijnen op REA te Brugge met betrekking tot verdediging van REA dossiers waarbij zijn aanwezigheid noodzakelijk is (zie bijlage 1d.).

4. Het niet tijdig inkohieren van aanslag(en) in de vennootschapsbelasting, waardoor verjaring is opgetreden (zie bijlage 8/fiche 39).

5. De redenen van zijn veelvuldige, onverantwoorde afwezigheden zijn dikwijls niet gekend door zijn medewerkers, zelfs niet door de persoon die hem moet vervangen. Zijn afwezigheden stralen negatief af op zijn medewerkers, zodat sommigen ook niet meer nauwgezet omspringen met hun eigen tikkaarten. (summier nazicht tikkaarten medewerkers)

6. Het niet opmaken van een werkplan voor de controleperiode 2012 (zie bijlage 2a).

7. De aanwezigheid van aangiften/dossiers op bureau die niets met de controle zelf te maken hebben.

8. Het niet zorgvuldig registreren van de aangiften vennootschapsbelasting in Belconet Aanslagjaar, zodat deze dossiers niet voorkomen op verjaringslijsten en er geen automatische opvolging kan gebeuren om verjaringen te vermijden.

9. Het toewijzen van een groot aantal fiscale dossiers aan zichzelf, zonder dat er nadien een fiscaal onderzoek heeft plaatsgevonden. Vele dossiers worden achteraf door hem 'als dienstleider' gestatistikeerd en 'in orde gesteld' (al of niet zonder bijwerking tabellen). Dit behoort niet tot de taken van een dienstchef.

10. Het stelselmatig niet in acht nemen van de te volgen procedureregels bij de verwerking van aangiften vennootschapsbelasting.

2. Deontologische tekortkomingen, belangenconflicten en onverenigbaarheden in zijn hoedanigheid als ambtenaar bij de administratie van de AAF

Uit de bijlage bij het Belgische Staatsblad neergelegd op Rechtbank van Koophandel te Gent op 2/11/2009 blijkt dat dhr. Stefan Longueville vennoot is in de VOF [F.].

De desbetreffende vennootschap, waarvan het maatschappelijke doel hoofdzakelijk bestaat uit het leveren van advies en het stellen van handelingen op fiscaal en bedrijfseconomisch vlak, met daarnaast het uitvoeren van taken in onderaanneming voor erkende boekhoudkantoren, werd op 07/05/2008 opgericht door [S. I.] (zaakvoerder van de vennootschap en toenmalige partner van dhr. Longueville Stefan), [S. L.] (vennoot en zus van Stefan) en [D. L.] (vennoot en broer van Stefan).

Als gevolg van het ontslag van [S. I.] als zaakvoerder (beiden zijn vanaf 15/04/2009 woonachtig op een verschillend adres), wordt op 18/09/2009 [A. L.] benoemd als nieuwe zaakvoerder en dhr. Stefan Longueville als vennoot (zie bijlage 9).

Dhr. Longueville heeft nooit een cumulaanvraag ingediend voor zijn functie van vennoot in VOF [F.].

- Er werd vastgesteld dat dhr. Stefan Longueville sterk actief betrokken is in VOF [F.] en dus feitelijk de functies van zaakvoerder waarneemt.

1. dhr. Stefan Longueville, van opleiding licentiaat toegepaste economische wetenschappen, is de enige vennoot in de VOF die voldoende fiscaal geschoold is (hij is sinds april 1998 in dienst getreden als inspecteur bij een fiscaal bestuur bij de mobiele reserve te Brugge. Vanaf 1/11/2003 oefende hij de functie uit van e.a. inspecteur te Knokke-Heist personenbelasting. Vanaf 1/6/2006, na een interim-functie van 2 maanden, werd hij benoemd als e.a. inspecteur te Knokke-Heist vennootschappen).

2. De ontslagen zaakvoerder, [S. I.], werkt als bediende bij [...] en heeft een attest basiskennis bedrijfsbeheer. Zijn broer, [D. L.] werkt als bediende bij [...]; zijn zuster, [A. L.], werkt als verpleegster in een AZ; zijn zuster [S. L.] is tewerkgesteld in het onderwijs (zie bijlage 10).

3. Dhr. Stefan Longueville heeft zelf 12 aangiften vennootschapsbelasting voor het aanslagjaar 2011 elektronisch ingediend via BIZTAX. Van deze 12 belastingplichtigen, zijn er 10 terug te vinden op de klantenlijst van de VOF [F.]. De ontvangsbewijzen uitgereikt via BIZTAX vermelden als indier het nationale nummer van dhr. Longueville Stefan (zie bijlage 11).

4. Met betrekking tot het aanslagjaar 2010 werden een aantal aangiften van hoger vermelde belastingplichtigen/klanten van VOF [F.] elektronisch ingediend via het toenmalige systeem VENSOC, ditmaal door [E. D. L.], zijnde de moeder van dhr Longueville (tewerkgesteld als schoonmaakster) (zie bijlage 12).

5. Belastingplichtigen die ressorteren onder de controle Knokke-Heist vennootschappen en waar hij 'ten private titel' is opgetreden: NV [A.] / NV [L.]:

- in deze dossiers zijn documenten/brieven gevonden die niet kaderen binnen de taxatiewerkzaamheden van een controledienst (zie bijlage 8/1, 8/2). Zijn persoonlijke betrokkenheid werd immers door hem zelf aan ons toegegeven n.a.v. een bezoek aan zijn dienst op 25/6/2012. Stefan Longueville heeft hierbij verklaard bijstand te hebben verleend aan

[M. L. S.] (bestuurder van de NV [A.] / NV [L.]) die problemen zou gehad hebben.

- Betrokkene heeft, gebruikmakende van zijn functie als dienstchef, deze dossiers aan zichzelf toegewezen voor fiscaal onderzoek met betrekking tot bepaalde aanslagjaren. Uit de stukken voorhanden in het dossier en raadpleging van het orderregister blijkt niet dat er enige controle heeft plaatsgevonden.

6. De koptekst van sommige bijlagen die aan de jaarrekening van een aantal klanten van VOF [F.] zijn toegevoegd, maakt melding van het tijdstip van de afdruk/sessie en van de persoon 'Stefan' als sessiegebruiker van deze bestanden. Deze bijlagen werden ofwel spontaan toegevoegd ofwel verstrekt naar aanleiding van een vraag om inlichtingen door de bevoegde taxatiediensten (zie overzichtstabel bijlage 8).

7. Dhr Stefan Longueville was als raadgever aanwezig bij klanten van de VOF [F.], n.a.v. grondige verificatie uitgevoerd ter plaatse bij de belastingplichtige door CC Gent II. Zijn aanwezigheid werd bevestigd door de bevoegde taxatieagenten. Zijn visitekaartje (uitgegeven door de administratie) is teruggevonden in een PD. Hij is eveneens telefonisch tussengekomen om het dossier af te ronden (zie bijlagen 8/fiche 32 en 13/fiche 20).

8. Er is briefwisseling/e-mailverkeer met de Administratie, waaruit duidelijk blijkt dat dhr. Longueville in meerdere dossiers optreedt als fiscaal raadgever. Dit wordt onder meer gestaafd door:

- e-mail van [Stefan Longueville] verstuurd op 20/08/2012 naar [...] om te bevestigen dat VOF [F.] akkoord gaat met de aanslagprojecten (e-mail is genaamtekend door [A. L.] - zaakvoester) (zie bijlage 8/fiche 50);
- het eigenhandig geschreven antwoord op een vraag om inlichtingen van 06/09/2010 betreffende het dossier VOF [F.] (zie bijlage 8/fiche 50);

9. Er is ook talrijk mailverkeer tussen Stefan Longueville en taxatieagenten directe belastingen waarbij hij gebruik maakt van zijn persoonlijk mailadres alsook van het e-mailadres van FOD Financiën [...]:

- a. om uitstel te krijgen voor het indienen van de aangiften vennootschapsbelasting en personenbelasting m.b.t. klanten van VOF [F.] (zie overzichtstabel bijlagen 8, 13 en bijlage 14);
- b. waarin sprake is van overname van een dossier van de vorige boekhouder.

10. Omslag teruggevonden in een fiscaal dossier met handschrift van betrokkene met betrekking tot stukken die opgevraagd zijn door de bevoegde taxatiecontrole te Gent en gericht zijn aan belastingplichtige – klant van VOF [F.] (zie bijlage 8/fiche 36).

11. Door de NV [V. L.] – klant van VOF [F.] – werd in 2012 een recht van opstal (3/10) verleend aan dhr Longueville (zie bijlage 15).

12. Aankoop van een onroerend goed in onverdeeldheid met de VOF [F.]. De vennootschap heeft voor 3/10 het vruchtgebruik van een onroerende goed dat voor 3/10 in BE en voor 7/10 in VE toebehoort aan dhr. Longueville (zie bijlage 15).

13. Er is een leasingcontract afgesloten 24/09/2009 tussen [...] enerzijds en VOF [F.] en dhr. Longueville als 'lessees' anderzijds. Dhr. Longueville maakt gebruik van deze leasingwagen voor zijn dienstverplaatsingen. (zie bijlage 7)

- Er is vastgesteld dat dhr. Stefan Longueville daarnaast ook zelf optreedt als fiscaal raadgever voor verschillende dossiers zowel in de personenbelasting al in de vennootschapsbelasting.

1. De Gewestelijk directeur te Brugge heeft bij zijn bezoek op 2/5/2012 vastgesteld dat er op het bureau van dhr. Longueville o.a. 14 aangiften personenbelasting lagen, waaronder 2 dossiers.

2. Een 31 tal dossiers werden ingevuld via tax-on-web ambtenaar d.m.v. de identiteitskaart en het paswoord van collega's van controle personenbelasting soms tijdens de kantooruren of soms 's avonds laat buiten de kantooruren (zo werden 22 aangiften ingediend met gebruik van de identiteitskaart van [D.], concierge van het gebouw en ambtenaar te controle Knokke-Heist PB) (zie samenvattingtabel bijlage 13 en bijlage 16).

3. Er is een mailbericht van 27/06/2012 aan een collega van de controle PB van Maldegem, waarbij dhr Longueville Stefan uitstel vraagt voor het indienen van 22 aangiften personenbelasting ('[R.], help mij. Ik zwem nog in de aangiften. Kan je mij voor de lijst in bijlage uitstel geven tot 15/08/2012. [R.], bedankt, er zal nog wel een flesje volgen. Groeten, Stefan') (zie bijlage 14a).

Er is het mailbericht van 15/3/2009 en van 20/3/2012 (16u31) waarbij hij een collega op vennootschappen Gent 8 vraagt om hem uitstel te willen verlenen voor het indienen van de aangifte van de vennootschap BVBA [D.] en [B. F.]. Dhr. Longueville zou 'die mensen helpen omdat ze het moeilijk hebben om de eindjes in de zaak aan elkaar te knopen' (zie bijlage 8/fiche 32).

4. Er zijn 50 aangiften die via TOW ambtenaar zijn ingebracht, waarbij onmiddellijk in het vakje 'opmerkingen' de vermelding 'OK' wordt ingebracht (zie oogje TAXI), zodat er in principe geen opvolging/nazicht meer vereist is. (zie overzichttabel bijlage 13)

5. In een 30 tal dossiers waarvan de aangiften door dhr. Longueville zelf werden ingediend, werden emailberichten, nota's, handtekeningen of geschriften van dhr. Longueville teruggevonden die wijzen op actieve inmenging in dossiers.

Bovendien blijkt duidelijk op zicht van zijn handschrift dat hij op aangiften, op de antwoorden op vragen om inlichtingen, op de akkoordverklaringen, op de berichten van wijziging, de handtekening van verschillende belastingplichtigen vervalst heeft. (bijvoorbeeld: als ondertekende typt hij een verkeerde voornaam n.l. [...], die hij doorstreept en dan met de hand [...] bijschrijft) (zie overzichttabellen bijlagen 8 en 13 – kolommen nota's, geschrift, diversen)

6. De door hem ingediende aangiften personenbelasting betreffen voornamelijk kostenbewijzers, kleine zelfstandigen in bijberoep, bedrijfsleiders, loontrekkers. Hierbij gebruikt dhr. Longueville steeds dezelfde schematische (onvoldoende gedetailleerde) kostenopstellingen of winstberekeningen. Indien er een bijberoep wordt uitgeoefend, betekent dit meestal ook een verlieslatende activiteit (zie overzichttabel bijlage 13 – kolom winst/onkostenschema).

3. *Vaststellingen naar aanleiding van het nazicht van fiscale dossiers:*

- Dossiers gevonden in het kantoor van dhr Longueville:
0426.507.812 – NV [A.] (zie bijlage 8/fiche 1)

Het fiscaal onderzoek van het dossier heeft hij voor de aanslagjaren 2008 tot en met 2011 toegewezen aan zichzelf. De op te volgen procedureregels met betrekking tot niet of laattijdig indienen van de aangifte in de vennootschapsbelasting werden niet opgevolgd.

De richtlijnen betreffende het opgelegde controleprogramma werden evenmin gerespecteerd. Voor de controleperiode 2009-2010 werd het dossier opgenomen op een mercuriuslijst (2de op de ranglijst) en werd later gedeselecteerd zonder aanvaardbare redenen.

Het dossier is tot op heden nog niet onderzocht, ondanks de bijkomende vaststelling dat herhaaldelijk de aangiften niet tijdig werden ingediend (soms 2 jaar na limietdatum).

Als dienstchef heeft hij dus voor 4 opéénvolgende aanslagjaren een dossier aan zichzelf toegewezen zonder dat er effectief een onderzoek gebeurde.

0449.920.939 – NV [L.] (zie bijlage 8/fiche 2)

Het fiscaal onderzoek heeft hij toegewezen aan zichzelf voor de aanslagjaren 2009 en 2010.

Dezelfde vaststellingen en tekortkomingen als voor NV [A.]: procedureregels niet opgevolgd en opgelegd controleprogramma niet gerespecteerd. Tot op heden geen nazicht gebeurd van de laattijdige aangiften en onderliggende rekeningen.

De aangifte AJ 2010 (afschrift ervan) werd ontvangen op 08/11/2011 en is tot op heden niet verwerkt. Belastbare basis = 7.528,56 €. Op te merken valt dat men er nog niet toegekomen is om belastingplichtige in eerste instantie een kennisgeving van aanslag van ambtswege te versturen (geijkte procedure) en vervolgens de belastbare basis in te kohieren volgens het aangegeven bedrag.

0461.308.541 – NV [G.] (zie bijlage 8/fiche 49)

Fiscaal onderzoek toegewezen aan zichzelf voor de aanslagjaren 2010 en 2011.

Aanslagjaar 2010: de aangifte werd niet ingediend, procedureregels zijn niet opgestart en er is nog geen nazicht uitgevoerd.

0446 352 230 – NV [S.] (zie bijlage 8/fiche 39)

Aanslagjaar 2007 Spec (vereffend op 12/07/2007): dossier toegewezen aan Stefan Longueville:

Een sluiting van een vereffening dient volgens de geldende richtlijnen steeds onderzocht te worden.

- de aangegeven belastbare basis van 34.288,35 € opgenomen onder de code (102) van een duplicaat van de fiscale aangifte met verkeerde balansdatum werd niet ingekohierd. De aanslagtermijn is verstreken en de verjaring is opgetreden.
- een kennisgeving 281 C/T werd door de BTW administratie verzonden naar de controle Knokke Heist vennootschappen op 23/06/2009 (binnen de onderzoek- en aanslagtermijn) met de volgende inlichtingen:
 - omzetverhoging van 13.472,20 € (exl. BTW) met akkoord. Hieraan werd geen gevolg gegeven.
 - vaststelling dat er een OG gelegen Wielingen te Knokke-Heist (zijstraat zeedijk) is overgegaan naar de zaakvoerder(s) n.a.v. verdeling

van de vereffening. De eventuele meerwaarde is nooit onderzocht. (De onroerende goederen zijn overgegaan naar het privé patrimonium van de zaakvoerder(s) aan residuwaarde).

Activiteit wordt verder gezet door 088.724.834 – BVBA [Y.] (zie bijlage 8/fiche 40) – zelfde zaakvoerders aanwezig:

Dossier is toebedeeld aan zichzelf voor de aanslagjaren 2008 t.e.m. 2011. Er zijn geen stukken in dossier voorhanden waaruit blijkt dat er een nazicht heeft plaatsgevonden. Nochtans blijkt uit het dienstregister van dhr. Longueville dat hij op 22/10/2011 van 12u30 tot 16.00 ter plaatse was bij voormelde belastingplichtige, uitbater van een restaurant.

Procedureregels werden evenmin opgevolgd.

Voor het aanslagjaar 2010 bedraagt de belastbare basis 7.841,76 €. Dit bedrag werd niet ingekohierd. Indien de tijdigheid van indiening van de aangifte door de belastingplichtige kan worden aangetoond, treedt er een verjaring op (de datum van ontvangst van de aangifte werd niet ingevuld in Belconet, noch aangeduid op de aangifte zelf).

Andere onregelmatigheden zijn vastgesteld in het dossier; controle door CC is aangewezen.

- Belastingplichtigen die opgenomen zijn op de klantenlijst van VOF [F.]:
0426.507.812: NV [A.] (zie dossiers gevonden op bureel)
0462.458.782 - BVBA [V. L.] (zie bijlage 8/fiche 38)

Dit dossier heeft hij aan zichzelf toegewezen voor de aanslagjaren 2008 en 2009 (belastingplichtige is klant bij VOF [F.] vanaf aj 2008). Hoewel de aangifte niet tijdig werd ingediend, werd er geen boetebericht verstuurd, noch werd de procedure ‘aanslag van ambtswege opgestart’, zoals voorzien is in de richtlijnen taxatiewerkzaamheden. In het dossier zijn geen stukken terug gevonden die wijzen op een fiscaal onderzoek. Zoals boven al vermeld, werd er tevens door de vennootschap een opstalrecht verleend aan dhr. Stefan Longueville. Een selectie van het dossier door het CC is aangewezen.

80 02 27 375 24: [L. D. L.] (zie bijlage 13/fiche 20)

Dhr Longueville Stefan was zelf als raadgever aanwezig op de fiscale controle uitgevoerd door CC Gent II (zie hoger).

0886453009: BVBA [B. F.] (zie bijlage 8/fiche 32)

Diverse vaststellingen dat dhr. Longueville zelf actief betrokken is bij het dossier: aanvraag om uitstel door gebruik te maken van zijn mailadres bij FOD Financiën, indiening van de aangifte vennootschapsbelasting d.m.v. zijn identiteitskaart en zijn aanwezigheid ter plaatse n.a.v. grondige controle uitgevoerd door CC Gent II.

0897.039.964: BVBA [A.-R.]: (zie bijlage 8/fiche 29) controle Knokke Heist Vennootschappen

Dit dossier werd voor het aanslagjaar 2010 toegewezen aan zichzelf en werd niet onderzocht. Nazicht is vereist voor dit dossier, mede gelet op het feit dat het hier om een beginnende vennootschap gaat en er geen detail van de kostenrekeningen beschikbaar is.

79 09 04 086 61 [W. K.]: (zie bijlage 13/fiche 33) controle Maldegem

Aanslagjaar 2010: het antwoord van belastingplichtige op een bericht van wijziging van 18/04/2011 is onvoldoende gemotiveerd en dient verder te worden onderzocht (zie dossier BNI). Het betreft een fiche 281.10 voor een be-

drag van 8.879,91 € dat niet is opgenomen in de aangifte PB. Belastingplichtige oefent tevens een bijberoep uit waarvan de kosten oplopen tot ongeveer driemaal de omzet. Er is geen detail beschikbaar van de beroepskosten in het dossier.

Voor wat betreft de andere klanten van VOF [F.] wordt verwezen naar de overzichtstabellen en fiches (zie bijlagen 8 en 13)

- Aangiften van belastingplichtigen die manueel werden ingediend of via TOW

69.02.10.395-89 Longueville Stefan: controle Knokke Heist (zie bijlage 13/fiche 13)

Dhr. Longueville bewijst zijn bedrijfskosten vanaf 1998 (vanaf zijn tewerkstelling te Knokke-Heist) tot en met het inkomstenjaar 2008 (ajr. 2009), t.t.z. zolang hij nog te Maldegem woonachtig was (vanaf 15 april 2009 tijdelijk verhuisd naar Knokke-Heist).

Er is enkel een detailberekening van deze bedrijfsuitgaven in het dossier gevonden met betrekking tot de inkomstenjaren 2004 en 2007. Enkel de aangegeven bedrijfslasten over 2004, n.l. 5150 € werd gewijzigd tot 4756,45 €. De aangegeven bedrijfslasten over 2007, n.l. 6716,80 €, bleven ongewijzigd. Naast kosten voor verplicht verteer, voor extra-kosten maaltijden wegens sluiting refter en voor telefoonkosten, brengt hij nog eens de verplaatsingskosten in rekening voor zijn controles ter plaatse. Deze kosten werden al eens teruggevorderd via Aut P8!

71.05.01.209-26 [K. V. L.]: controle Maldegem (zie bijlage 13/fiche 65)

Betreft dossier van bedrijfsleider van de BVBA [V. L.]. Deze vennootschap heeft een opstalrecht verleend aan dhr. Stefan Longueville.

Deze belastingplichtige bezit veel eigendommen maar het bedrag van deze onroerende goederen op de fiches Belcotax verschillen sterk van de aangegeven onroerende inkomsten op de aangiften:

Aj 2011: 14.768 euro aan te geven K.I. Belastingplichtige heeft 4.484,8 euro aangegeven.

Aj. 2010: 20478 euro aan te geven K.I. Belastingplichtige heeft 4485 aangegeven. (Het handelt hier om 17 huizen en een hoeve. De huizen en de hoeve waarvoor volle eigenaar is bedraagt alleen al 5.200 euro K.I.).

Voorname aangegeven inkomsten zijn niet gewijzigd. Verder onderzoek is aangewezen.

59.04.06.451.54 [H. M. – M. F.]: Controle Knokke-heist (zie bijlage 13/fiche 18)

Dossier lag op bureau van Longueville. [M. F.] (na haar feitelijke scheiding van [H. M.] in 2011, woonde belastingplichtige in [...]). Ze is fiscaal deskundige op het registratiekantoor van [...] en woont sinds 14/04/2012 samen met dhr Longueville

- aanslagjaar 2011: (in taxi met oogje =o.k.: documenten gezien door ambtenaar): is een dossier met een verlieslatend bed and breakfast in bijberoep, cfr aanslagbiljet, teruggave 5027.11 €. Het verlies werd niet onderzocht.

- aanslagjaar 2010 aangifte met verlieslatend bed and breakfast in bijberoep, teruggave 4328.05 €. Het verlies werd niet onderzocht.

Voor wat betreft de fiscale vaststellingen in de dossiers van zijn andere klanten wordt verwezen naar de overzichtstabel en fiches (zie bijlage 13).

4. Conclusie:

Gelet op voorgaande feiten blijkt onweerlegbaar dat dhr. Stefan Longueville van 2 walletjes wil eten: enerzijds leidinggevend ambtenaar zijn op een fiscale controle vennootschappen en anderzijds fiscale boekhoudingen voeren en fiscale adviezen geven voor een groot aantal belastingplichtigen hetzij via zijn vennootschap VOF [F.] hetzij door hem persoonlijk.

Hierdoor ontstaan er ernstige deontologische tekortkomingen, belangconflicten en onverenigbaarheden in zijn hoedanigheid als ambtenaar bij de administratie van de AAF en in het bijzonder als dienstchef op zijn controle vennootschappen.

Doordat hij nauwelijks de helft van de tijd aanwezig is op zijn dienst, heeft hij alle verantwoordelijkheid en betrokkenheid met de werking van zijn dienst en met zijn medewerkers verloren.”

3.7. Met een brief van 16 oktober 2012 stelt de gewestelijk directeur verzoeker in kennis van dit rapport van de dienst Bijstand en Interne Controle en nodigt hij verzoeker uit om te worden gehoord overeenkomstig artikel 78, § 2, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 ‘houdende het statuut van het rijks-personeel’, over de volgende tenlastelegging:

“Uit de resultaten van een onderzoek gevoerd door de ambtenaren van de dienst Bijstand en Interne Controle waarvan op 14 september 2012 verslag werd uitgebracht aan de hogere overheid [...], blijkt dat uw handelwijze en houding niet zouden stroken met de deontologische principes en met de wijze waarop een leidinggevend ambtenaar wordt geacht het beheer van de dienst waar te nemen en fiscale dossiers te behandelen. Tevens werden deontologische tekortkomingen, belangenconflicten en onverenigbaarheden vastgesteld die het imago van de dienst, evenals het vertrouwen van collega’s en publiek in de fiscale diensten, ernstig in het gedrang brengen.”

3.8. Het verhoor heeft plaats op 30 november 2012. Er wordt een proces-verbaal over opgesteld, dat aan verzoeker ter kennis wordt gegeven.

Op 21 december 2012 stelt de raadsman van verzoeker dat zijn cliënt geen bijkomende opmerkingen of bezwaren noodzakelijk acht. Hij brengt voorts het voorbehoud in herinnering dat tijdens het verhoor werd gemaakt met betrekking tot de volgende punten: “of er bepaalde zaken op het gebied van verjaaring al dan niet zouden kloppen”, “of de onderzoeksbevoegdheden van de onder-

zoekers correct zijn” en “of er bij de ‘bijeenvoering’ van de stukken geen schending is van de privacy van derden”.

3.9. Op 14 januari 2013 formuleert de gewestelijk directeur het voorlopige voorstel om verzoeker de tuchtstraf van terugzetting in graad of klasse op te leggen.

3.10. Het directiecomité van de FOD Financiën nodigt verzoeker op 7 februari 2013 uit om te worden gehoord over de feiten waarvoor een voorlopig voorstel van tuchtstraf werd uitgebracht.

3.11. De hoorzitting van het directiecomité heeft plaats op 22 maart 2013. Het directiecomité formuleert het definitieve voorstel om verzoeker de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen.

Het verslag van de hoorzitting luidt als volgt:

“Na een korte inleiding door de voorzitter, neemt [S.] het woord. Hij geeft aan dat de feiten er grosso modo op neerkomen dat de heer Longueville zich als diensthoofd niet voorbeeldig heeft gedragen en dat hij activiteiten heeft verricht die hij zich, zeker in zijn functie, niet kon permitteren.

De heer Longueville repliceert dat de tekortkomingen op het vlak van het beheer van de dienst minimaal zijn. Zijn dienst ‘liep goed’, er was geen sprake van achterstand.

Hij erkent wel dat hij deontologische fouten heeft gemaakt. Hij verwijst expliciet naar de adviezen en de hulp die hij heeft gegeven binnen de vennootschap van zijn zus. Hij benadrukt dat hij nooit de bedoeling heeft gehad om de Staat te benadelen of om fraude te plegen. Omwille van de deontologische fouten is hij bereid om een straf te aanvaarden.

Meester De Jaeger neemt het woord en legt een audiëntienota neer die bij dit proces-verbaal wordt gevoegd en waarvan de inhoud wordt geacht hier integraal te zijn overgenomen.

Hij wijst erop dat zijn cliënt erkent grenzen te hebben overschreden, voortvloeiend uit ‘de situatie waarbij hij zijn zus heeft bijgestaan’. VOF [F.] werd door zijn zus opgericht, die op dat moment aan de hogeschool werkzaam was.

De tekortkomingen (het gebrek aan orde en leiding van de dienst) staan evenwel los van zijn activiteiten in [VOF F.], waar hij inderdaad zijn zus in beperkte mate en tot een bepaald niveau heeft bijgestaan. Zijn werk als fiscaal ambtenaar heeft er niet onder geleden.

[S.] repliceert hierop dat het belangrijkste aspect in het dossier is dat er grenzen overschreden zijn.

Meester De Jaeger merkt op dat zijn cliënt handelde in het kader van dienstverlening, wat het imago van de belastingdiensten slechts ten goede kan komen. Ook in zijn werk als fiscaal ambtenaar is hij 'bijgesprongen' bij het invullen van aangiften op de dienst personenbelasting, wat tevens een verklaring is waarom bij hem bepaalde stukken terug te vinden waren.

Inmiddels is er al een rechtzetting in het Belgisch Staatsblad verschenen. De heer Longueville heeft inmiddels ontslag genomen als vennoot in [VOF F.].

Meester De Jaeger besluit dat bepaalde zaken niet correct verlopen zijn, maar dit is nu gestaakt. Hij erkent evenwel de deontologische fouten. De tuchtstraf van de terugzetting is daarom aanvaardbaar, maar wel zonder verlies van wedde en beperkt in de tijd.

De leden van het comité wensen geen vragen meer te stellen.

De heer Longueville en zijn raadsman verlaten de vergadering om 10.30 uur.

Na kennis te hebben genomen van het volledige dossier,

Overwegende dat de heer Longueville de inbreuken op deontologisch vlak erkent; dat hij niet betwist dat hij effectief is tussengekomen als fiscaal raadgever bij onder meer het invullen van aangiften, het indienen van aangiften, het vragen om uitstel, het aanwezig zijn bij fiscale controles, het verlenen van fiscaal advies; dat hij toegeeft dat hij dossiers van VOF [F.] aan zichzelf heeft toegewezen;

Overwegende dat de activiteiten die hij naast zijn functie als fiscaal ambtenaar heeft verricht op deontologisch vlak onverenigbaar zijn;

Overwegende dat betrokkene toegeeft dat hij geen aanvraag tot cumulatiemachtiging heeft ingediend voor het daadwerkelijk aanvaarden van deze activiteiten;

Overwegende dat artikel 9, § 1, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel bepaalt 'De rijksambtenaar plaatst zich niet en laat zich niet plaatsen in een toestand van belangenconflicten, dat wil zeggen in een toestand waarin hij door zichzelf of door een tussenpersoon een persoonlijk voordeel heeft dat van die aard is om de onpartijdige en objectieve uitoefening van zijn ambt te beïnvloeden of de gewettigde verdenking te doen ontstaan van zulke invloed.';

Overwegende dat uit het dossier blijkt dat de hulp aan [S. L.], de zuster van betrokkene, bezwaarlijk als 'zeer beperkt' kan omschreven worden (er werden onder meer talrijke aangiften ingediend via tax-on-web-Ambtenaar, waarbij voor verschillende klanten van VOF [F.] onmiddellijk 'OK' werd aangeduid, zodat in principe geen nazicht meer nodig was; via e-mail werd een document verstuurd waarin om uitstel van meer dan 20 dossiers werd verzocht; in ongeveer 30 dossiers werden stukken teruggevonden die wijzen op actieve inmenging in de dossiers; hij was aanwezig bij meerdere fiscale controles; hij maakte gebruik van een wagen die werd geleased door VOF [F.]);

Overwegende dat uit het dossier blijkt dat de heer Longueville, nadat hij in kennis was gesteld van het voornemen om hem te schorsen in het belang van de dienst en zelfs na het tuchtverhoor van 30 november 2012, de hem ten

laste gelegde activiteiten is blijven uitoefenen, wat onder meer wordt aangetoond door zijn aanwezigheid tijdens een fiscale controle op 16 oktober 2012 en wat ook blijkt uit een op 9 december 2012 naar een sociaal secretariaat verzonden e-mail aangaande een klant van VOF [F.];

Overwegende dat uit het dossier blijkt dat er, in tegenstelling tot de verklaringen van de heer Longueville, om de 3 maanden geen grondige controle van de prikkarten plaatsvond door zijn diensthoofd, [D. M.], eerstaanwezend inspecteur-diensthoofd van Inspectie Brugge Vennootschappen A. Dit blijkt uit een e-mail 20 juni 2012 van [D. M.] aan de Dienst Bijstand en Interne Controle te Gent: ‘De prikkarten van de dienstchef worden door mij overigens ter plaatse in het bijzijn van de dienstchef steekproefsgewijs nagezien. Men dient dus ook voorzichtig te zijn met de vermelding ‘geen opmerkingen’ vermits een steekproef die geen opmerkingen oplevert, niet steeds inhoudt dat er ook geen opmerkingen kunnen worden gemaakt’;

Overwegende dat de gewestelijke directeur reeds op 10 maart 2011 had vastgesteld dat de registreerkaarten van februari en maart 2011 niet waren opgeteld en dat de heer Longueville, ondanks meerdere afwezigheden wegens dienststopdrachten, nog geen enkele inschrijving in het orderregister van 2011 had gedaan; dat hij de heer Longueville op dat moment heeft opgedragen om dagelijks de nodige inschrijvingen te doen;

Overwegende dat uit het verslag van de Dienst Bijstand en Interne Controle van 14 september 2012 blijkt dat de richtlijnen inzake prestaties en tijdgebruik nog steeds niet of slechts in beperkte mate worden nageleefd;

Overwegende dat uit de veelheid van vaststellingen blijkt dat de heer Longueville duidelijk niet heeft voldaan aan artikel 7, § 1, van het reeds voornoemd koninklijk besluit van 2 oktober 1937, dat bepaalt ‘De rijksambtenaar oefent zijn ambt op loyale, zorgvuldige en integere wijze uit onder het gezag van zijn hiërarchische meerderen. Daartoe dient hij: 1° de van kracht zijnde wetten en reglementen na te leven, alsmede de richtlijnen die hem gegeven worden in het kader van die wetten en reglementen; 2° nauwgezet en correct zijn adviezen te formuleren en verslagen op te stellen; 3° de beslissingen zorgvuldig en plichtsbewust uit te voeren.’;

Overwegende dat de heer Longueville, in zijn hoedanigheid van eerstaanwezend inspecteur-diensthoofd, wordt geacht een voorbeeldfunctie te vervullen; dat dit aspect aan bod komt in de omzendbrief van 17 augustus 2007 inzake het deontologisch kader (punt 2): ‘Het deontologisch kader streeft ernaar de ambtenaren in het bijzonder bewust te maken van de waarden respect, onpartijdigheid, beroepsernst en loyaliteit ... De ambtenaren en de hiërarchische meerderen in het bijzonder hebben op het vlak van deontologie een voorbeeldfunctie’;

Overwegende dat daarnaast ook in de uitoefening van zijn functie als diensthoofd talrijke gebreken zijn vastgesteld, zoals het in een zeer beperkte mate bereikbaar zijn voor zijn medewerkers en het onzorgvuldig opvolgen van de werkzaamheden, wat niet alleen een negatieve invloed heeft gehad op zijn collega’s, maar ook op de perceptie van het publiek en op het imago van de dienst,

Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat het optreden van de heer Longueville lijnrecht staat tegenover het streven van de Administratie om het

vertrouwen in de integriteit van het fiscaal ambt te verhogen; dat de heer Longueville dermate misbruik heeft gemaakt van het in hem gestelde vertrouwen dat dit als onherstelbaar geschonden kan worden beschouwd; dat hij niet meer beschikt over de nodige onafhankelijkheid en het vereiste prestige om enige functie als fiscaal ambtenaar uit te oefenen;

Overwegende dat de feiten zeer ernstig zijn en een grote weerslag hebben, zowel op de werking van de dienst als op het imago van de Administratie;

Overwegende dat het vertrouwen van het publiek en van de collega's in de integriteit van de dienstverlening slechts kan hersteld worden door de oplegging van een zeer zware tuchtstraf;

Overwegende dat elke verdere samenwerking met de heer Longueville niet langer verdedigbaar is, gelet op zijn persistente laakbare houding,

Stelt het Directiecomité met eenparigheid van stemmen voor om de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen (art. 77, § 1, 8° van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel).”

3.12. Omdat de tuchtstraf die het directiecomité wil opleggen, zwaarder is dan de voorlopig voorgestelde tuchtstraf, wordt verzoeker uitgenodigd om daarover te worden gehoord.

Dat verhoor heeft plaats op 21 juni 2013.

Het directiecomité stelt dan definitief voor om aan verzoeker de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen.

Het verslag van de hoorzitting luidt als volgt:

“[S.] resumeert nogmaals de aan betrokkene verweten feiten.

Meester De Jaeger neemt vervolgens het woord. Hij stelt dat hij geen nieuwe verdedigingsnota heeft voorbereid. De vorige nota was immers vrij volledig. Hij verklaart dat zijn cliënt had gehoopt op meer dialoog (woord/wederwoord).

Vervolgens leest de heer Longueville zelf een tekst voor, die hier integraal wordt geacht te zijn overgenomen en die bij dit proces-verbaal wordt gevoegd. Zijn tekst komt erop neer dat hij toegeeft raad te hebben gegeven over fiscaliteit, maar enkel om te helpen. Hij zegt nooit fraude te hebben gepleegd, noch iets te hebben ontvangen. Hij vindt de voorgestelde straf heel zwaar.

Nadien neemt Meester De Jaeger opnieuw het woord. Hij verwijst naar het voorbehoud dat hij maakte in zijn oorspronkelijke verweernota m.b.t. de bevoegdheid van de onderzoekers, m.b.t. de schending van de privacy (e-mails die werden meegenomen uit zijn bureau) en m.b.t. de persoonlijke gegevens

van zijn familieleden. Voorts heeft de verdediger vragen omtrent de proportionaliteit van de voorgestelde tuchtstraf. Er is volgens hem immers geen sprake van fraude of financieel voordeel. Zijn cliënt heeft foutjes gemaakt, maar er was geen verrijking op de kap van de staat. Er is dus een deontologische fout, maar hij vraagt zich af hoe echt zware fouten dan worden bestraft. Tot slot vermeldt meester De Jaeger dat hij onlangs in de krant heeft gelezen dat ambtenaren, mits cumulatiemachtiging, zouden mogen bijklussen als boekhouder. Zijn cliënt had geen machtiging. Hij wist niet dat dat moest. Hij heeft dan een aanvraag ingediend, maar de machtiging werd geweigerd. De activiteit werd dan ook stopgezet.

Met betrekking tot dit krantenartikel riposteert de Voorzitter dat een aanvraag tot machtiging voor activiteiten van boekhouder steeds wordt geweigerd.

Meester De Jaeger antwoordt hierop dat de laatste zin van het artikel dit inderdaad bevestigt.

Zijn conclusie is dat de voorgestelde tuchtstraf niet proportioneel is.

De heer Longueville en zijn verdediger verlaten de zitting om 9u26.

Na opnieuw kennis te hebben genomen van het gehele dossier:

Gelet op de motivatie opgenomen in het proces-verbaal van de zitting van het Directiecomité van 22 maart 2013;

Overwegende dat vaststaat dat de betrokken ambtenaar de richtlijnen inzake de toepassing van de variabele arbeidstijd bij de FOD Financiën niet naleefde; dat hij op dat vlak als dienstchef een voorbeeldfunctie te vervullen heeft; dat de talrijke dienstverplaatsingen niet of laattijdig werden ingeschreven in het orderregister; dat hij ook op dit vlak een voorbeeldfunctie heeft; dat deze houding en handelwijze onaanvaardbaar is;

Overwegende dat de heer Longueville en zijn verdediger erkennen dat er op deontologisch vlak overtredingen werden begaan; dat artikel 9, § 1, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel bepaalt dat de rijksambtenaar zich niet in een toestand plaatst en zich niet laat plaatsen in een toestand van belangenconflict, dat wil zeggen in een toestand waarin hij door zichzelf of door een tussenpersoon een persoonlijk voordeel heeft dat van die aard is om de onpartijdige en objectieve uitoefening van zijn ambt te beïnvloeden of de gewettigde verdenking te doen ontstaan van zulke invloed;

Overwegende dat betrokkene gebruik maakte van een wagen die werd geleased door VOF [F.]; dat dit moet beschouwd worden als een persoonlijk voordeel dat de wettelijke verdenking doet ontstaan van partijdige en niet-objectieve uitoefening van zijn ambt; dat hij de kosten van de dienstverplaatsingen niet alleen terugvorderde van de Administratie, maar deze kosten ook nog eens fiscaal aftrok in zijn bedrijfsuitgaven;

Overwegende dat de werkgever moet kunnen vertrouwen op de handelingen van zijn werknemers; dat de neutraliteit wel degelijk is geschonden aangezien er ontegensprekelijk een vermenging is tussen zijn hoedanigheid van fiscaal ambtenaar en zijn activiteiten voor de VOF [F.]; dat het feit dat een tuchtprocedure tegen hem werd opgestart de heer Longueville er niet van weerhield tijdens een fiscale controle toch nog op te treden als adviseur van een belastingplichtige;

Overwegende dat de handelwijze van de heer Longueville het vertrouwen dat de Administratie in hem stelde onherstelbaar heeft beschadigd; dat een verdere samenwerking op die manier onmogelijk is geworden; dat het immers onmogelijk is samen te werken met een medewerker waarvan men zich bij elk van diens handelingen de vraag dient te stellen in wiens belang werd gehandeld; dat in dit opzicht de voorgestelde tuchtstraf wel degelijk proportioneel is t.o.v. de vastgestelde feiten;

Overwegende dat het Directiecomité, met betrekking tot de op te leggen tuchtstraf, unaniem zijn standpunt van de zitting van 22 maart 2013 bevestigt.”

3.13. Het “bulletin tot kennisgeving” van dit definitieve voorstel van tuchtstraf dat met een brief van 11 juli 2013 aan verzoeker ter kennis wordt gebracht, luidt als volgt:

“Er wordt kennis gegeven aan de heer Longueville, Stefan R. C., eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur, dat wegens de hierna vermelde tenlasteleggingen, waarvoor hij door de gewestelijke directeur der directe belastingen te Brugge werd gehoord (PV d.d. 17/12/2012):

1. Vaststellingen i.v.m. de arbeidstijd (periode 2009-2012)

- niet registreren tijdens middagpauze; RC zonder toereikend saldo; vermeldingen van ‘NC’ zonder enig attest of inschrijving in het dienstregister; geen aanduidingen op de registreerkaart (23 maal) of geen vermeldingen van uur van aankomst of vertrek; het orderregister werd maandenlang niet bijgehouden (9 dienststopdrachten werden niet ingeschreven, sommige gegevens pas nadien); bovendien werd geen bijzondere toelating gevraagd voor verplaatsingen buiten het ambtsgebied van de controle;

- het verlofblad werd niet ingevuld voor sommige afwezigheden; er zijn verlofdagen die niet voorkomen in de bestanden van de personeelsdienst (afwezigheid zonder verlofblad in te vullen: 2,5 dagen in 2009, 4 dagen in 2011 en 1 dag in 2012);

2. Vaststellingen i.v.m. optreden als fiscaal raadgever

- talrijke vaststellingen wijzen erop dat hij actief permanent optreedt als fiscaal raadgever voor VOF [F.] of in eigen naam; dit blijkt o.m. uit de bijlage bij het Belgisch Staatsblad i.m.v. VOF [F.], een vennootschap die in 2008 werd opgericht door zijn toenmalige partner (zaakvoerder), zijn zus [S. L.] en zijn broer; wegens het ontslag van de zaakvoerder wordt op 18 september 2009 een andere zus, [A. L.], benoemd als zaakvoerder en hijzelf als vennoot. Betrokkene is op het eerste zicht de enige vennoot die fiscaal geschoold is (Licentiaat TEW); de ontslagen zaakvoerder was bediende met een attest basiskennis bedrijfsbeheer, zijn broer is bediende, zijn zus [A. L.] is verpleegster en zijn zus [S. L.] heeft een functie in het onderwijs.

Zijn betrokkenheid bij de vennootschap blijkt ook uit tussenkomsten voor klanten en uit het mailverkeer met diverse diensten; via het e-mailadres van FOD Financiën vraagt hij o.m. uitstel voor klanten van VOF [F.]. Ook dient hij aangiften in (voor aanslagjaar 2011 heeft hij zelf 12 aangiften vennootschapsbelasting elektronisch ingediend, waarvan 10 belastingplichtigen zijn te-

rug te vinden op de klantenlijst van VOF [F.]; voor aanslagjaar 2010 gebeurde de indiening door zijn moeder).

Op 16/10/2012 was hij aanwezig bij een fiscale controle als fiscaal raadgever. Hij diende geen cumulaanvraag in.

- hij maakt gebruik van een Volvo XC90, geleasd door VOF [F.]; voor deze wagen werd de aanvraag nog niet ontvangen op de Directie, ondanks het vermelden van deze wagen in zijn maandelijkse schuldvorderingen vanaf januari 2012; de dienstverplaatsingen worden daarenboven nog eens fiscaal afgetrokken onder zijn bedrijfsuitgaven;

3. Vaststellingen i.v.m. het beheer van de dienst

- op 2 mei 2012 lagen op het bureau van de heer Longueville 14 aangiften personenbelasting; 31 aangiften personenbelasting werden ingebracht via systeem Tax-on-web (zonder een persoonlijke toegang tot dit systeem, maar met gebruik van de identiteitskaart en het paswoord van een medewerker van de dienst PB);

- bij 50 via taks-on-web ingebrachte aangiften werd onmiddellijk 'OK' vermeld als opmerking, zodat in principe geen nazicht meer vereist is; in ongeveer 30 dossiers waarin hij zelf de aangifte indiende werden documenten aangetroffen die wijzen op actieve inmenging in de dossiers;

- pertinente tekortkomingen inzake de behandeling van de gerechtelijke geschillen, o.m. het niet verschijnen op de rechtsdag, het niet respecteren van conclusietermijnen, het laten aanslepen van werkzaamheden;

- afwezigheid op kantoor gedurende bijna de helft van de arbeidstijd; er werden geen voorzieningen getroffen om tijdens zijn afwezigheid de continuïteit van de leiding te verzekeren; zijn medewerkers – zelfs de onmiddellijke adjunct – waren meestal niet op de hoogte van zijn agenda en konden hem slechts zeer moeilijk bereiken;

- achterstand op het werkplan en onzorgvuldig beheer van de werkzaamheden op de dienst, met negatieve gevolgen, o.m. het verstrijken van aanslagtermijnen, wegens het niet zorgvuldig registreren van de aangiften vennootschapsbelasting (o.m. verlies van aangegeven belastbare basis van 34.288 EUR in een dossier en geen gevolg gegeven een kennisgeving van een BTW-collega van een omzetverhoging van 13.472 EUR); het stelselmatig niet in acht nemen van de procedureregels bij de verwerking van de aangiften;

- het toewijzen van een groot aantal fiscale dossiers (klanten van VOF [F.]) aan zichzelf, zonder onderzoek nadien; veel dossiers werden door hem 'in orde gesteld' en gestatistikeerd,

definitief door het Directiecomité wordt voorgesteld hem de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen (art. 77, § 1, 8°, van het statuut van het Rijkspersoneel)."

3.14. Op 18 juli 2013 vraagt verzoeker om te worden gehoord door de raad van beroep, alsook om inzage te nemen van zijn tuchtdossier, wat hij effectief ook doet op 27 augustus 2013.

3.15. Met een brief van 6 september 2013 legt verzoeker een verweerschrift neer. Daarin voert hij aan dat hij weliswaar “op bepaalde vlakken is tekortgeschoten” en “activiteiten heeft ontwikkeld die achteraf gezien in strijd zouden kunnen komen met de deontologie van een fiscaal ambtenaar”, maar dat hij nooit de bedoeling heeft gehad zijn werkgever of de Belgische Staat te benadelen. Hij betwist voorts dat hij zijn dienst voortdurend in de steek zou hebben gelaten en als leidend ambtenaar ernstig zou zijn tekortgeschoten. Hij verwijst vervolgens naar het voorbehoud dat hij reeds bij zijn eerste verhoor heeft gemaakt, onder meer met betrekking tot het verloop van het onderzoek. Hij gaat ten slotte “puntsgewijs” in op “de inhoud van het dossier” en hij besluit:

“Zoals hierboven reeds gesteld erkent [hij] dat hij onvoorzichtig is geweest en dat hij de grenzen van het toelaatbare – weliswaar onbewust – heeft afgestast.

Hij meent evenwel dat een aantal verzachtende omstandigheden in rekening kunnen worden gebracht. Niet in het minst het feit dat hij nooit de bedoeling heeft gehad zijn werkgever of de Belgische Staat te benadelen. Van fraude is absoluut geen sprake.

De huidig voorgestelde tuchtstraf is ontegensprekelijk disproportioneel in vergelijking met de ten laste gelegde feiten.

Bovendien wenst [hij] nogmaals te benadrukken dat het onderzoek behept is met een aantal nietigheden en verwijst hij hiervoor naar het voorbehoud dat hij reeds gemaakt heeft van bij het eerste verhoor door [R. V.].”

3.16. Op 26 november 2013 heeft de zitting plaats van de interdepartementale raad van beroep. Deze raad oordeelt dat het beroep ontvankelijk en gegrond is en adviseert om het definitieve voorstel van de tuchtstraf van het ‘ontslag van ambtswege’ te hervormen en de tuchtstraf van de terugzetting op te leggen.

De redenen hiervoor zijn de volgende:

“Naar aanleiding van de vaststellingen gedaan door de dienst ‘Bijstand en Interne Controle’ werd een tuchtprocedure opgestart. Appellant plaatste zich door zijn nevenactiviteiten als fiscaal raadgever bij de VOF [F.] in een toestand van belangenconflict, wat een schending inhoudt van artikel 9, § 1 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel. Zo voerde appellant controles uit van dossiers die in het klantenbestand van de VOF [F.] waren opgenomen, hij eiggende zichzelf dossiers toe om

controles te kunnen vermijden, hij was aanwezig als fiscaal raadgever bij controles door collega's 'Vennootschapsbelasting'. Voor deze activiteiten heeft hij nooit een aanvraag ingediend tot cumulatiemachtiging.

Daarenboven was hij dermate actief in de dossiers 'Personenbelasting' (adviesverlening, aangiftes doen, uitstel aanvragen), dat de rol van appellant hierin duidelijk groter was dan enkel 'bijspringen op de dienst personenbelasting' of 'sporadische dienstverlening'. Dat hiertoe het wachtwoord van een collega werd gebruikt, houdt tevens een schending in van de deontologische code van de FOD Financiën.

Deze nevenactiviteiten verklaren ook zijn veelvuldige afwezigheid en zijn disfunctioneren binnen de dienst, waardoor hij niet de loyauteit en integriteit aantoonde die van een rijksambtenaar kan worden verwacht (artikel 7, § 1 van het voormelde koninklijk besluit van 2 oktober 1937);

Wat de onderzoeksbevoegdheid van [R. V.] (gewestelijk directeur ad interim) en [P. V. H.] (directeur ad interim) betreft, verwijst [V. E.] naar de aanstellingsbrieven van betrokkenen en naar het koninklijk besluit van 22 oktober 2012 en biedt hij deze documenten ter inzage aan.

[V. E.] beklemtoont, in antwoord op het voorbehoud gemaakt door de raadsman van appellant in zijn memorie voor de Raad van Beroep, dat door het gebruik van privé mails om de bijkomende activiteiten van appellant aan te tonen, het recht op privacy niet geschonden is. Deze persoonlijke documenten werden namelijk aangetroffen in de fiscale dossiers. Bovendien verwijst [V. E.] naar de actuele Antigoonleer die zelfs onregelmatig verkregen bewijs toelaatbaar maakt.

[V. E.] toont aan dat appellant, na op de hoogte te zijn gebracht van het tuchtonderzoek en na het tuchtverhoor van 30 november 2012, nog activiteiten als fiscaal adviseur heeft uitgevoerd (de mail van 9 december 2012 in verband met de vennootschap [O.]).

Derhalve zijn de leden van het Directiecomité van de FOD Financiën van mening dat de activiteiten van appellant lijnrecht staan tegenover het streven van de Administratie om het vertrouwen in de integriteit van het fiscaal ambt te verhogen en dat appellant zich niet onafhankelijk genoeg opstelt om nog enige functie als fiscaal ambtenaar uit te oefenen.

Gelet op de middelen en argumenten van verdediging aangevoerd door Meester De Jaeger;

Meester De Jaeger toont in zijn betoog aan dat appellant wel op een loyale manier zijn ambt uitoefende, en wijst op de disproportionaliteit tussen de voorgestelde tuchtsanctie en de vaststellingen in het dossier.

Hij belicht in dat opzicht de drie volgende aspecten: ten eerste werd er op geen enkel moment kwade wil aangetoond in hoofde van appellant. Hij heeft nooit financieel voordeel gehaald uit de tekortkomingen die hem ten laste worden gelegd, hij heeft nooit de bedoeling gehad om de FOD Financiën te benadelen, hij heeft nooit een cumulaanvraag ingediend omdat hij gewoonweg niet op de hoogte was van deze verplichting.

Ten tweede is Meester De Jaeger van oordeel dat het onderzoeksdossier van de dienst 'Bijstand en Interne Controle' eenzijdig is opgesteld. Het dossier bevat enkel vaststellingen 'à charge' en niet 'à décharge'; het dossier toont niet aan dat appellant niet loyaal en dienstvaardig zou zijn, of dat er met hem

niet te werken valt. Er waren hem nooit voorafgaande opmerkingen gemaakt, of eerdere feiten verweten.

Ten derde trekt Meester De Jaeger de onderzoeksdaten van [R. V.] en [P. V. H.] in twijfel, aangezien er op het moment van de vaststellingen nog geen aanstellingsbesluiten waren opgesteld.

Volgens Meester De Jaeger wordt in heel het dossier een bepaalde sfeer opgeroepen: men tracht telkens opnieuw de vaststellingen te koppelen aan de activiteiten binnen de VOF [F.], maar van alle documenten die gevonden werden op het bureel van appellant zijn er slechts twee die kunnen gekoppeld worden aan vennootschappen die voorkomen op de klantenlijst van VOF [F.].

Appellant erkent dat hij op deontologisch vlak de grenzen van het toelaatbare heeft overschreden, maar hij ontkent dat er op het vlak van tijdsregistratie en organisatie van de dienst fouten zijn gemaakt; deze vaststellingen (inzake de slechte opvolging van de REA-dossiers, de geringe aanwezigheid op de dienst, het gebruik van de leasingwagen, de hulp bij aangiftes personenbelasting, ...) worden hem enkel ten laste gelegd omdat ze in verband zouden staan met zijn actieve rol als vennoot binnen de VOF [F.], quod non.

Overwegende dat na beraadslaging deze Raad tot volgende bevindingen komt;

Overwegende dat appellant erkent dat hij deontologische fouten heeft begaan door het ontwikkelen van nevenactiviteiten inzake fiscale adviesverlening, zonder voorafgaande cumulaanvraag;

Overwegende dat appellant getuigt van een zeker schuldinzicht en ter zitting herhaalde dat hij zich zou kunnen verzoenen met de tuchtstraf van ‘terugzetting’, zoals reeds geformuleerd ten aanzien van het Directiecomité;

Overwegende dat de Raad vaststelt dat het voorlopig voorstel van tuchtsanctie trouwens de ‘terugzetting’ betrof;

Overwegende dat de Raad de motivering herneemt van het voorlopig voorstel van tuchtsanctie;

Overwegende dat de tuchtsanctie van ‘terugzetting’ in een passende verhouding staat tot enerzijds de ernst van de gepleegde feiten en anderzijds de lange dienstanciënniteit van de betrokkene, zonder bewezen antecedenten.”

3.17. De stafdienst P&O, team Integriteit, van de FOD Financiën adviseert op 23 januari 2014 aan de minister van Financiën om niet in te stemmen met het advies van de raad van beroep en toch de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen, namelijk om de volgende redenen:

“- de heer Longueville heeft de bepalingen inzake deontologie duidelijk geschonden: hij heeft een aantal klanten van [VOF F.] toegewezen aan zichzelf, doch zonder effectief enige controle te doen; hij vroeg o.m. aan een collega van een andere controle om uitstel voor de indiening van de aangifte van meer 20-tal dossiers personenbelasting; hij was aanwezig tijdens de controle van een dossier door de collega van een andere dienst; hij heeft ook de deontologi-

sche ICT-code geschonden: hij maakte gebruik van het paswoord van een collega om aangiften PB in te vullen;

- de heer Longueville heeft, zelfs nadat hij was opgeroepen voor het tuchtverhoor, zijn activiteiten gewoon verdergezet; dit blijkt o.m. uit een e-mail die hij heeft opgesteld op 9/12/2012 en die door de belastingplichtige (cliënt van [VOF F.]) werd voorgelegd tijdens een fiscale controle;

- indien de Administratie haar geloofwaardigheid wil behouden naar haar medewerkers en naar de buitenwereld toe, dient ze consequent op te treden bij een overtreding van het als basiswaarde vooropgesteld principe van integriteit; de heer Longueville heeft het vertrouwen van de Administratie onherstelbaar geschonden en heeft niet meer het nodige prestige om zijn taak op te nemen (na de schorsing bij ordemaatregel met ingang van 16/12/2012);

Indien de heer Minister van oordeel is dat betrokkene toch in dienst kan blijven en de terugzetting de gepaste straf is, dient een keuze gemaakt te worden voor de toekenning van een graad in een lager niveau of een lagere klasse; gelet op de ernst van de feiten wordt geadviseerd betrokkene minimaal terug te zetten in klasse A11.”

3.18. Op 19 februari 2014 stemt de minister in met het advies van de stafdienst P&O.

3.19. Op 23 maart 2014 neemt de Koning het thans bestreden tuchtbesluit, waarbij aan verzoeker de tuchtsanctie van het ontslag van ambtswege wordt opgelegd met ingang van de eerste dag van de maand volgend op de ondertekening ervan.

Dit besluit steunt, benevens op de aanhaling van de toepasselijke reglementering en de voorafgaande procedurestappen, in het bijzonder op de volgende overwegingen:

“Overwegende dat onze Minister van Financiën op 19 februari 2014 heeft beslist om niet in te stemmen met het advies van de Raad van Beroep, op basis van volgende motivatie:

[...]

Overwegende dat vaststaat dat de heer Longueville de richtlijnen inzake de toepassing van de variabele arbeidstijd niet heeft nageleefd en dat hij talrijke dienstverplaatsingen niet of laattijdig heeft ingeschreven; dat deze handelwijze onaanvaardbaar is, temeer omdat hij als diensthoofd wordt geacht een voorbeeldfunctie te vervullen;

Overwegende dat betrokkene erkent dat hij deontologische fouten heeft begaan door het ontwikkelen van nevenactiviteiten als fiscaal adviseur, zonder cumulatieaanvraag; dat artikel 9, § 1, van het koninklijk besluit van 2 oktober

1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel bepaalt ‘De rijksambtenaar plaatst zich niet en laat zich niet plaatsen in een toestand van belangenconflicten, dat wil zeggen in een toestand waarin hij door zichzelf of door een tussenpersoon een persoonlijk voordeel heeft dat van die aard is om de onpartijdige en objectieve uitoefening van zijn ambt te beïnvloeden of de gewettigde verdenking te doen ontstaan van zulke invloed.’;

Overwegende dat de heer Longueville gebruik maakte van een wagen die werd geleased door VOF [F.]; dat dit dient beschouwd te worden als een persoonlijk voordeel dat de wettelijke verdenking doet ontstaan van partijdige en niet-objectieve uitoefening van zijn ambt;

Overwegende dat het principe van de neutraliteit wel degelijk is geschonden door de vermenging tussen de hoedanigheid van fiscaal ambtenaar en de activiteiten voor VOF [F.];

Overwegende dat hij in weerwil van de ingestelde tuchtprocedure nog optrad als adviseur van een belastingplichtige tijdens een fiscale controle;

Overwegende dat een werkgever moet kunnen vertrouwen op de handelingen van zijn werknemers; dat het persistente gedrag van de heer Longueville van aard is om elke verdere samenwerking onmogelijk te maken; dat het immers onmogelijk is om vertrouwen te stellen in een medewerker waarvan men zich bij iedere handeling de vraag dient te stellen in wiens belang werd opgetreden;

Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat de vastgestelde inbreuken zeer ernstig zijn en het vertrouwen in de ambtenaar onherstelbaar hebben geschonden;

Overwegende dat de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege als proportioneel en gepast overkomt, gelet op de vertrouwensbreuk die de vaststelling van de feiten heeft veroorzaakt; dat de heer Longueville niet meer over de noodzakelijke geloofwaardigheid en het vereiste aanzien beschikt om nog enige functie binnen de Administratie uit te oefenen;

Overwegende dat het ontslag van ambtswege het best beantwoordt aan de betrachtingen van de Administratie en het meest in verhouding staat tot de ernst van de te vastgestelde tekortkomingen.”

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4.1. Verzoeker voert in zijn eerste middel de schending aan van artikel 6 van het Europees Verdrag over de rechten van de mens, alsook de schending van de rechten van verdediging, het onpartijdigheidsbeginsel, het fair-playbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

4.2. In een *eerste middelonderdeel* laat verzoeker gelden dat de tuchtoverheid zonder meer verwijst naar zijn slecht functioneren, zijn zogenaamde tekortkomingen op het vlak van tijdsgebruik en prestaties en het niet correct vervullen van zijn taken als dienstchef, terwijl voor dit alles in het dossier geen enkel bewijs voorhanden is.

Hij betoogt dat alleen een aantal overzichten worden voorgelegd, waaruit niet blijkt dat hij bepaalde regels zou hebben overtreden. De prikkaarten werden driemaandelijks door zijn overste gecontroleerd en er werden geen opmerkingen over gemaakt. Als er al opmerkingen waren, werden ze rechtgezet. De voorgelegde overzichten zijn bovendien geheel eenzijdig opgesteld en de schema's zijn geenszins een objectieve weergave van de feiten. Bij de berekening van zijn procentuele aanwezigheid op de dienst werd geen rekening gehouden met opdrachten buiten de dienst. Tijdens de maanden juli en augustus 2011 heeft hij een maand verlof zonder wedde genomen, wat de statistieken beïnvloedt en er wordt geen vergelijking gemaakt met andere "WN's". Er wordt voorts geen enkele vroegere negatieve evaluatie voorgelegd, net zomin als stukken waaruit een terechtwijzing blijkt voor zijn vermeende tekortkomingen. Aan medewerkers werd niet gevraagd of er opmerkingen zijn over de werking van de dienst, terwijl zijn overste uitdrukkelijk vermeldt dat er geen problemen zijn met betrekking tot zijn functioneren. Volgens verzoeker wordt de problematiek van de prikkaarten en van zijn afwezigheden gekoppeld aan zijn vermeende activiteiten bij VOF F., wat evenwel onjuist is en gebaseerd op insinuaties.

Verzoeker leidt uit al het voorgaande af dat het vermoeden van onschuld geschonden is.

4.3. In een *tweede middelonderdeel* stelt verzoeker dat duidelijk blijkt dat de tuchtoverheid het onderzoek enkel en alleen ten laste heeft gevoerd, terwijl alle elementen ten ontlaste zonder meer aan de kant werden geschoven.

Daardoor zijn de rechten van verdediging, het onpartijdigheidsbeginsel, het fair-playbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

Ter staving wijst verzoeker, “zonder limitatief te zijn”, een aantal punten aan die volgens hem door de tuchtoverheid niet of onvoldoende werden onderzocht:

- hij heeft het raden naar de dossiers waarin hij de deontologie duidelijk zou hebben geschonden. Het feit dat het woord ‘OK’ zou zijn gebruikt bij het invoeren van bepaalde dossiers, heeft geen enkele invloed op de controle;
- wanneer uitstel werd gevraagd voor bepaalde dossiers, gebeurde dit alleen in het kader van dienstverlening aan particulieren;
- hij heeft zijn zus bijgestaan bij een aantal controles of haar vervangen, maar dit gebeurde steeds tijdens zijn verlof en met instemming van de controleur. Hij heeft de controles nooit negatief beïnvloed. De tuchtoverheid beschouwt zijn aanwezigheid op zich als bezwarend, maar gaat niet na of er zich ooit problemen hebben voorgedaan;
- het paswoord van een andere ambtenaar heeft hij uit diens vrije wil verkregen en hij beoogde daarmee slechts een verbetering van de dienstverlening tijdens de drukke aangifteperiode in het kader van de personenbelasting; hij had trouwens toestemming om aangiften in te vullen;
- de e-mail van 9 december 2012 was een persoonlijke e-mail van verzoeker aan een sociaal bureau om bepaalde informatie door te geven en kaderde in de dienstverlening. Bij de latere controle was hij niet aanwezig;
- wat de niet-naleving van de richtlijnen inzake de variabele dienstdtijd betreft, verwijst verzoeker naar hetgeen hij in dit verband in het eerste middelonderdeel heeft aangevoerd. Niemand heeft ooit melding gemaakt van het feit dat hij slecht zou functioneren binnen zijn dienst;
- hij heeft inderdaad gereden met een wagen die geleased werd door VOF F., maar de wagen werd contractueel door hemzelf gekocht. De aankoop via een vennootschap gebeurde louter uit financiële overwegingen;
- zijn rol bij VOF F. was zeer beperkt. Hij heeft zijn zus willen bijstaan bij de opstart van haar activiteiten. Dit blijkt uit haar verklaring waaraan evenwel geen

waarde wordt gehecht. Voorts wordt weliswaar getracht een vermenging van beide activiteiten te bewijzen met een samenvattingstabel, maar daaruit kan enkel worden afgeleid dat documenten van twee klanten van VOF F. op verzoekers bureau werden teruggevonden en daarvoor geeft hij een verklaring. Wat de overige dossiers in die tabel betreft, heeft hij soms correspondentie gevoerd, maar dat betekent niet dat hij boekhouder of fiscaal raadgever was. Bij de invoering van de “Biztax-aangiften” van het aanslagjaar 2011 heeft hij slechts de materiële inbreng gedaan.

Verzoeker benadrukt dat hij nooit de bedoeling heeft gehad zijn werkgever of de Belgische Staat te benadelen. Er is volgens hem geen sprake van fraude en hij heeft geen enkel financieel voordeel gehaald uit de tekortkomingen die hem ten laste worden gelegd.

4.4. In een *derde middelonderdeel* voert verzoeker aan dat geen gebruik mag worden gemaakt van bewijsmateriaal dat tijdens het tuchtonderzoek onrechtmatig werd verkregen. Hij stelt in dit verband dat determinerend bewijsmateriaal werd verkregen met schending van de privacy van hemzelf en van derden, dat er bevoegdheidsoverschrijding was vanwege de onderzoekers, dat de directe overste niet werd ingelicht, dat gegevens uit fiscale dossiers werden gebruikt voor niet-fiscale doeleinden en dat werkgerelateerde, alsook persoonlijke documenten werden meegenomen uit zijn bureau.

5. De verwerende partij repliceert hierop in haar memorie van antwoord als volgt:

“Ad 1.

1. Vooreerst wenst verweerder er op te wijzen dat dient vastgesteld te worden dat er in de bestreden beslissing drie soorten tekortkomingen worden ten laste gelegd die elk afzonderlijk voldoende bewezen worden.

De drie tekortkomingen zijn:

- het niet naleven van de administratieve richtlijnen inzake prestaties en tijdsgebruik,
- deontologische tekortkomingen door als fiscaal ambtenaar bepaalde nevenactiviteiten te ontwikkelen,
- tekortkomingen op het vlak van functioneren als dienstchef.

2. Verzoeker heeft gedurende meerdere jaren het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen en de onderrichtingen van 11 mei 1981 betreffende de variabele arbeidstijd die van kracht waren tot 1 januari 2014 niet nageleefd (administratief dossier, stukken 1 en 2).

Artikel 3 van het hoger vernoemde koninklijk besluit van 19 november 1998 stelt dat 'de ambtenaar niet afwezig mag zijn van zijn dienst tenzij hij vooraf een verlof of dienstvrijstelling heeft gekregen'.

De onderrichting van 11 mei 1981 bepaalde de stam- en glijtijden alsmede de registratie van de aanwezigheidstijden. Ambtenaren van een lagere rang dan rang 15 dienden persoonlijk elke voor- en namiddag hun aankomst- en vertrekuren te registreren (administratief dossier, stuk 1, pagina 4, randnummer 18). Het personeelslid dat tijdens de middagpauze zijn werklokaal niet verlaat en slechts een pauze van 30 minuten neemt, was verplicht het begin en einde van zijn werkonderbreking te registreren (administratief dossier, stuk 1, pagina 5 randnummer 19).

De te veel gepresteerde arbeidsuren konden overeenkomstig de onderrichting opgespaard worden en aangezuiverd worden onder de vorm van recuperatieverlof. Het personeelslid kon een halve dag recuperatieverlof aanvragen wanneer het verworven credit 3.48 uur bedroeg. Slechts éénmaal per maand kon een halve recuperatiedag worden toegestaan zodra 2 uur credit verworven was (administratief dossier, stuk 1, pagina 2 randnummer 5a).

De onderrichtingen bepaalde tevens dat onder de verantwoordelijkheid van de dienstchef een dienstregister diende bijgehouden te worden waarin de afwezigheden uit het kantoor vermeld werden door elk personeelslid. De aantekening omvatte de naam van het personeelslid, de datum, de duur en het motief van de afwezigheid (administratief dossier, stuk 1, pagina 16 randnummer 51).

3. In de nota van het Shared service center team integriteit aan de minister van 23 januari 2014 wordt inzake de vaststellingen in verband met de arbeidstijd van verzoeker het volgende gesteld:

- '-niet registreren tijdens de middagpauze; RC zonder toereikend saldo; vermeldingen van 'NC' zonder enig attest of inschrijving in het dienstregister; geen aanduidingen op de registratiekaart (23 maal) of geen vermelding van uur van aankomst of vertrek; het orderregister werd maandenlang niet bijgehouden (9 dienstopdrachten werden niet ingeschreven, sommige gegevens pas nadien); bovendien werd geen bijzondere toelating gevraagd voor de verplaatsing buiten het ambtsgebied van de controle;
- het verlofblad werd niet ingevuld voor sommige afwezigheden; er zijn verlofbladen die niet voorkomen in de bestanden van de personeelsdienst (afwezigheid zonder verlofblad in te vullen: 2,5 dagen in 2009, 4 dagen in 2011 en 1 dag in 2012);'

(administratief dossier, stuk 24)

Deze vaststellingen worden gestaafd met de stukken opgenomen als bijlagen 4 en 5 in het tuchtdossier (administratief dossier, stuk 13, bijlage 4 en 5 en stuk 12, bijlage 4b).

Als voorbeeld wordt hierbij het jaar 2012 meer in detail toegelicht maar uit de bijlage 4 (administratief dossier, stuk 13, bijlage 4) kan een gelijkaardig besluit getrokken worden voor de jaren 2009 tot en met 2011:

- niet registreren tijdens de middagpauze (administratief dossier, stuk 13, bijlage 4b):

- op 16, 20 en 31 januari 2012 's middags niet gepunt;
- op 16, 22, 27 en 29 februari 2012 's middags niet gepunt;
- op 26 maart 2012 's middags niet gepunt;
- op 25 juni 2012 's middags niet gepunt;
- op 4 juli 2012 's middags niet gepunt;
- op 24 augustus 2012 's middags niet gepunt.

- recuperatie zonder toereikend saldo (administratief dossier, stuk 13, bijlage 4b):

- op 18 en 5 januari 2012;
- op 8 en 23 februari 2012;
- op 1 en 2 maart 2012;
- op 23 mei 2012;
- op 5 juni 2012;
- op 19 en 25 juli 2012;
- op 24 en 31 augustus 2012;
- op 12 en 9 september 2012;
- vanaf oktober 2012 werden er door verzoeker geen punten meer opgeteld.

- vermeldingen NC (dienstopdracht) zonder enig attest of inschrijving in het dienstregister (administratief dossier, stuk 13, bijlage 4d)

- op 4 januari 2012;
- op 20 februari 2012;
- op 15 maart 2012;
- vanaf 04 april 2012 werd er niets meer ingevuld in het orderregister.

- geen verlofblad of registratie in de bestanden van de personeelsdienst (administratief dossier, stuk 12, 4b en stuk 13, bijlage 4d)

- op 11 april 2012 afwezigheid werd niet gestaafd door verlofblad, ziekteverlof of vormingsverlof.

Verzoeker kan bijgevolg niet gevolgd worden waar hij stelt dat er geen bewijs voorligt voor de tekortkomingen inzake tijdsgebruik.

Het feit dat zijn rechtstreekse overste de prikkarten driemaandelijks controleerde, kan geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Bovendien antwoordde de hiërarchische overste van verzoeker op vragen van de Dienst bijstand en interne controle – afdeling Gent het volgende:

‘Of er niets of ‘geen opmerkingen’ staan vermeld onder de rubriek ‘toezicht op de correcte toepassing van de glijdende werkuren’ maakt in wezen geen verschil uit.

Wat het eerste kwartaal 2012 betreft herinner ik mij dat een correctie van het puntenaantal (+/- 40) op de prikkaart van de dienstchef werd doorgevoerd wegens verkeerde optelling. Dit werd niet in het verslag opgenomen omdat de fout werd rechtgezet (die m.i. ook geen verdere gevolgen diende te hebben) en de verslagen inzake de summiere verificatie ook worden gelezen door de medewerkers van de dienstchef (men dient dus voorzichtig

te zijn met de opmerkingen die men maakt aan het adres van de dienstchef). Indien ik opmerkingen heb over de dienstchef deel ik die bij voorkeur mede aan de dienstchef (ook al om zijn gezag bij zijn medewerkers niet te ondermijnen). Ik herinner mij ook dat ik in het verleden aan de dienstchef uitleg heb gevraagd over bepaalde afwezigheden waarvoor hij volgens mijn gegevens geen verlofbladen had afgegeven. Deze verlofbladen werden dan alsnog opgemaakt en naar de Directie doorgestuurd. Enige slordigheid en nonchalance is de hr. Longueville niet vreemd.

Overigens heb ik ook vastgesteld dat de aspirant gewestelijk directeur a.i. steeds op de kap zit van de hr. Longueville, zodat men ook voorzichtig moet zijn met de opmerkingen die men maakt in een verslag van summier verificatie (om pestgedrag te vermijden).

De prikken van de dienstchef worden door mij overigens ter plaatse in het bijzijn van de dienstchef steekproefsgewijs nagezien. Men dient dus ook voorzichtig te zijn met de vermelding ‘geen opmerkingen’ vermits een steekproef die geen opmerkingen oplevert, niet steeds inhoudt dat er ook geen opmerkingen kunnen worden gemaakt....’

(administratief dossier, stuk 13, bijlage 3a)

Hieruit kan afgeleid worden dat de hiërarchische overste van verzoeker slechts steekproeven uitvoerde en dus nooit een grondige controle van de prikken/dienstorder doorvoerde.

Bovendien wordt duidelijk gesteld dat de hiërarchische overste zelfs bij deze steekproeven in het verleden vaststelde dat verzoeker niet elke afwezigheid op voorhand had aangevraagd en dat er latere rechtzettingen dienden te gebeuren.

Tevens kan verzoeker niet gevolgd worden als hij stelt dat de schema's geenszins een objectieve weergave zijn van de feiten. In de schema's (administratief dossier, stuk 13, bijlage 4) worden de prikken vergeleken met het dienstorder en verlofbladen die verzoeker indiende.

4. Verzoeker stelt ten onrechte dat er geen negatieve evaluaties worden voorgelegd of dat er geen stukken voorhanden zijn waaruit blijkt dat verzoeker omtrent zijn tijdsgebruik en slecht functioneren zou zijn terechtgewezen.

Op 24 januari 2012 zendt de directeur van de Gewestelijk directie Brugge een e-mail aan verzoeker waarin de directeur zijn ongenoegen over de behandeling van een dossier als volgt uit:

‘Vandaag stond de rechtsdag gepland en blijkbaar was U niet of alvast niet tijdig aanwezig op de zitting en heeft een collega het ‘genoegen’ gehad zich in allerlei bochten te wringen om uw afwezigheid enigszins te vergoelijken en uitstel te bekomen.

Uit de contacten die uw collega met tegenpartij heeft gehad is zelf gebleken dat U nagelaten heeft conclusies neer te leggen en mede te delen, niet-tegenstaande zich in het Workflow-dossier een begeleidend schrijven bevindt waardoor naar de toezichthoudende overheid zelfs de indruk gewekt wordt dat bepaalde formaliteiten niet zijn vervuld terwijl dit pertinent niet het geval is. Ik heb van de gelegenheid gebruik gemaakt de 3 REA-dossiers van uw dienst binnen de Workflow te consulteren en dien vast te stellen dat de gevraagde aanvulling en bijwerking van het elektronisch dossier allesbehalve in orde is.

Het moge duidelijk zijn dat dergelijke handelwijze niet langer kan getoleerd worden. Door dergelijke nalatige houding wordt de goede naam die de Gewestelijke directie Brugge in de persoon van de REA-medewerkers gedurende jaren heeft opgebouwd bij de advocatuur en bij de magistratuur volkomen te grabbel gegoooid.

(...)

Ik neem mij voor het Workflowdossier van [A.] regelmatig te consulteren teneinde zelf de visu de vordering aan de werkzaamheden te kunnen vaststellen. Hetzelfde geldt trouwens voor de [S.]-zaak waarin op 22 februari 2012 een conclusietermijn verstrijkt.”

(administratief dossier, stuk 13, bijlage 1a)

Op 3 mei 2012 zendt de gewestelijk directeur van de Gewestelijk directie Brugge een e-mail aan verzoeker waarin wordt vastgesteld dat verzoeker wederom in dezelfde zaak nagelaten heeft tijdig conclusies neer te leggen.

‘Naar aanleiding van een aantal vastgestelde pertinente nalatigheden van uwentwege in de zaak [A.] NV heb ik U op 24 januari 2012 (zie mail hieronder) gevraagd om U in het algemeen inzake de gerechtelijke geschillenbehandeling geen enkele, maar dan ook geen enkele misstap meer te veroorloven en om U meer in het bijzonder in de zaak [A.] NV zelf strikt te houden aan de opdrachten die de nieuwe conclusiekalender met zich meebracht.

Ondanks mijn duidelijke bewoordingen bent U andermaal in de zaak [A.] NV flagrant in gebreke gebleven: tegen uiterlijk 24 april had de Belgische Staat conclusies moeten meerleggen. Dit is niet gebeurd. ...’

(administratief dossier, stuk 13, bijlage 1d)

Tevens zond de gewestelijk directeur reeds op 4 april 2011 een e-mail aan de hiërarchische meerdere van verzoeker betreffende vaststellingen van de aan- en afwezigheden van verzoeker naar aanleiding van een bezoek op de controle Knokke Heist vennootschappen op 10 maart 2011 (administratief dossier, stuk 13, bijlage 1b).

Uit dit mailbericht kan afgeleid worden dat de gewestelijk directeur aan verzoeker destijds opdroeg om bepaalde administratieve stukken, prikkarten, orderregister, cumulaanvraag, ... in orde te brengen en dagelijks de nodige inschrijvingen te doen in de registers. Bovendien diende verzoeker één dag verlof te nemen voor 28 februari 2011.

Verzoeker werd bijgevolg meermaals op zijn tekortkomingen terechtgewezen.

Zowel de hiërarchische meerdere als de medewerkers van verzoeker maken bovendien wel degelijk voorbehoud bij het functioneren van verzoeker.

In de e-mail van 20 juni 2012 van de hiërarchische meerdere wordt gesteld dat verzoeker in het verleden al verloven *a posteriori* diende te regulariseren en dat enige slordigheid en nonchalance verzoeker niet vreemd is (administratief dossier, stuk 13, bijlage 3a).

Tijdens het gesprek met de medewerkers van verzoeker bij het controlebezoek op 2 mei 2012 werd de aandacht door de medewerkers telkens gevestigd op de veelvuldige afwezigheden van verzoeker zonder dat iemand weet waar verzoeker was. Bovendien werden er opmerkingen gemaakt inzake be-

perkte leiding en beperkte instructies van verzoeker naar zijn medewerkers toe (administratief dossier, stuk 13, bijlage 2a)

Aangezien de feiten voldoende onderbouwd worden met de nodige bewijsstukken kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij stelt dat het vermoeden van onschuld werd geschonden.

Ad 2.

1. Uit de bijlagen bij het tuchtdossier blijkt welke dossiers/klanten van VOF [F.] verzoeker aan zichzelf heeft toegewezen en nagelaten heeft in deze dossiers enige controle uit te voeren.

Uit samenvattingstabellen van het tuchtdossier (administratief dossier, stuk 13, bijlage 8, fiche nr. 1 en 2) blijkt dat verzoeker onder andere de dossiers NV [A.] en de NV [L.], dewelke klanten waren van VOF [F.], ter controle aan zich heeft toegewezen.

Niettegenstaande er geen tijdige aangiften in deze dossiers werden ingediend werden er geen herinneringsbrieven, boeteberichten (op één na) verstuurd naar de belastingplichtige noch aanslagen van ambtswege gevestigd (op één na) (administratief dossier, stuk 13, bijlage 8 fiche nr. 1, p. 2 tot 5 en fiche nr. 2, p. 6 tot 7).

Tevens werden er in beide dossiers nooit enige controle doorgevoerd (administratief dossier, stuk 13, bijlage 8 fiche nr. 1, p. 3 tot 5 en fiche nr. 2, p. 7-9)

Bovendien heeft verzoeker het dossier NV [A.] dat opgenomen was op de lijst 'verplicht te onderzoeken dossier' voor aanslagjaar 2009 gedeselecteerd (administratief dossier, stuk 13, bijlage 8, fiche nr. 1, p. 3).

Verzoeker kan dus niet gevolgd worden waar hij stelt dat hij in deze dossiers louter de bedrijfsleider uit de nood wou helpen door een doorverwijzing VOF [F.]. Hij heeft in deze dossiers bewust nagelaten enige controle te verrichten.

Bijkomend zijn er nog volgende dossiers, klanten van VOF [F.], die verzoeker aan zich heeft toegewezen zonder verdere controle uit te voeren: BVBA [A.-R.] voor aanslagjaar 2010 (administratief dossier, stuk 13, bijlage 8, fiche nr. 29, p. 35) – BVBA [V. L.] voor aanslagjaar 2008 en 2009)

2. Op 27 juni 2012 vraagt verzoeker uitstel voor de indiening van de aangiften voor een 20 tal dossiers natuurlijke personen als volgt:

‘[R.],

help mij.

ik zwem nog in de aangiften; kan je mij voor de lijst in bijlage uitstel geven tot 15/08/2012.

[R.], bedankt, er zal nog wel een flesje volgen.

groeten,

stefan’

(administratief dossier, stuk 14, bijlage 14a)

Dit verzoek kan in tegenstelling tot wat verzoeker beweert niet geplaatst worden in het kader van dienstverlening.

De Federale Overheidsdienst Financiën voorziet in de periode dat de belastingaangiften ingevuld moeten worden in de hulp (dienstverlening) op verscheidene manieren:

- een lijst met de meest gestelde vragen op de website;

- een telefonisch contactcenter;
- spreekuren met ambtenaren van de belastingsadministratie. De spreekuren gaan door in gemeentehuizen, in Centrale Taxatiekantoren, in winkelcentra of in de Fiscobus.

Bijgevolg ziet verweerder niet goed in waarom verzoeker naast deze mogelijkheden nog op eigen houtje aan dienstverlening zou doen terwijl hij, zoals letterlijk verwoord in zijn e-mail, zelf nog zwemt in het werk.

Verzoeker die niet in slaagt zijn taken als dienstleider van een controlekantoor vennootschappen naar behoren te vervullen (o.a. laten verstrijken van conclusietermijnen, geen controle in dossiers die hij aan zichzelf toewijst en zelfs een aanslagtermijn laat verstrijken in een bepaald dossier) kan bijgevolg niet voorhouden dat hij louter in het kader van dienstverlening, particulieren wenst bij te staan bij het vervullen van de aangifteplicht.

Dit klemmt des te meer aangezien hij door zijn werkzaamheden op het controlekantoor vennootschappen er zelf niet in slaagt om tijdig de aangiften van de belastingplichtigen in te dienen waardoor hij om uitstel dient te verzoeken bij zijn collega ambtenaren.

Het vragen om uitstel kan een belastingplichtige op eenvoudige wijze zelf doen door contact op te nemen met het bevoegde controlekantoor. Hiervoor was de tussenkomst van verzoeker niet vereist.

In het midden gelaten of het verzoek tot uitstel kadert in de activiteiten van VOF [F.], dient er wel op gewezen te worden dat in het verzoek tot uitstel wel [J. C.], één van de klanten van VOF [F.] vermeldt staat (administratief dossier, stuk 14, bijlage 14a en bijlage 13, fiche nr. 46, p. 87).

3. Verzoeker erkent aanwezig te zijn geweest als vertegenwoordiger van VOF [F.] tijdens de controles ter plaatse door collega-taxateurs.

Deze aanwezigheid wordt door de tuchtoverheid terecht als bezwarend beschouwd.

Bij koninklijk besluit van 14 juni 2007 houdende wijziging van verscheidene reglementaire bepalingen werden een aantal fundamentele wijziging doorgevoerd op het vlak van cumulaties van beroepsactiviteiten en onverenigbaarheden. Artikel 9 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut Rijkspersoneel luidt sindsdien als volgt:

‘Een personeelslid plaatst zich niet en laat zich niet plaatsen in een toestand van belangenconflicten.’

In een nota van 11 maart 2008 wordt de nieuwe regeling inzake machtiging tot cumulaties en het vermijden van belangenconflicten toegelicht en wordt nader omschreven wat verstaan moet worden onder een belangenconflict (administratief dossier, stuk 4)

‘Een belangenconflict = een toestand waarin het personeelslid door zichzelf of door een tussenpersoon voordeel heeft dat van die aard is om de onpartijdige en objectieve uitoefening van zijn ambt te beïnvloeden of de gewettigde verdenking te doen ontstaan van zulke invloed.’

Tijdens de controles bevond verzoeker zich enerzijds als vertegenwoordiger en vennoot van VOF [F.] (administratief dossier, stuk 13, bijlage 9a) en anderzijds als ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën in een toestand van belangenconflict. Men kan de ene dag niet de functie van taxatie-

ambtenaar vervullen en de andere dag werkzaam zijn als fiscaal adviseur of boekhouder.

De aanwezigheid van verzoeker tijdens de controle dient aldus als bezwaarend te worden beschouwd gezien het principe van neutraliteit van verzoeker als ambtenaar wel degelijk werd geschonden.

Bovendien kwam verzoeker na zijn aanwezigheid op een controle opnieuw actief tussen in een dossier als vertegenwoordiger en vennoot van VOF [F.].

Op 30 april 2014 verzond verzoeker door middel van zijn werkadres een verzoek tot uitstel van aangifte aan de controle vennootschappen Gent 8 en op 25 maart 2012 diende verzoeker de aangifte BIZTAX in (administratief dossier, stuk 13, bijlage 8, fiche nr. 32, p. 40).

Tevens genoot verzoeker als gebruiker van de leasingwagen (administratief dossier, stuk 13, bijlage 7) een 'bezoldiging' voor het actief optreden in VOF [F.].

In de nota van 11 maart 2008 wordt gesteld dat overeenkomstig artikel 12 van het voornoemde koninklijk besluit van 2 oktober 1937 de rijksambtenaar buiten zijn ambt, op welke wijze ook geen bezoldigde activiteit uitoefenen dan nadat hij een machtiging tot cumulatie heeft bekomen.

Verzoeker heeft nooit een cumulaanvraag ingediend niettegenstaande hij er reeds vroeger al eens werd op gewezen dat hij voor het uitoefenen van bezoldigde activiteiten (in casu de functie van penningmeester) deze formaliteit diende te vervullen (administratief dossier, stuk 13, bijlage 1b).

4. Verzoeker heeft tevens de deontologische ICT-code geschonden door gebruik te maken van een paswoord van een collega bij de indiening van de aangiften personenbelasting.

De ICT-code stelt:

'De identiteit van de Gebruiker wordt geauthenticeerd met een wachtwoord of een ander authenticatiemiddel (token, elektronische identiteitskaart, ...). De wachtwoorden en de andere authenticatiemiddelen zijn strikt persoonlijk en geheim. Ze mogen niet worden overgemaakt aan derden (met inbegrip van de rechtstreeks hiërarchische oversten en de collega's in het kantoor, en dit onder geen enkel voorwendsel) noch bewaard op een plaats waar ze makkelijk kunnen worden gevonden. De Gebruikers die vermoeden dat andere personen hun wachtwoord of token kennen, moeten dit (deze) onmiddellijk wijzigen.'

(administratief dossier, stuk 5, p. 10)

Aangezien onder geen enkel voorwendsel de authenticatiemiddelen worden overgemaakt aan derden is het onrechtmatig gebruik van authenticatiemiddelen door verzoeker een doorslaggevend bewijs van een deontologische inbreuk door verzoeker.

In de ICT-code wordt bovendien gesteld:

'Herhaalde of ernstige inbreuken op deze code kunnen bovendien aanleiding geven tot disciplinaire sancties, zoals bepaald in het Statuut van de Staatsambtenaren, in de wetgeving met betrekking tot arbeidscontracten en in het arbeidsreglement.'

(administratief dossier, stuk 5, p. 21)

Verzoeker toont bovendien niet aan dat hij de toestemming had om aangiften personenbelasting in te vullen. In voorkomend geval worden er vanuit de centrale diensten maatregelen genomen zijn om verzoeker toegang te verschaffen tot de informaticatoepassingen zonder dat hij de authenticatiegegevens van een andere collega dient te gebruiken.

Verzoeker tracht het onrechtmatig gebruik van de authenticatiemiddelen nog te verantwoorden door het invullen van de aangiften personenbelasting te plaatsen in het kader van dienstverlening op de dienst personenbelasting te Knokke. Verweerder wenst hieromtrent te verwijzen wat reeds uiteengezet werd onder randnummer 2 van dit onderdeel.

5. Verzoeker heeft nadat hij was opgeroepen voor tuchtverhoor wel degelijk zijn activiteiten verdergezet.

Dit blijkt uit de e-mail die hij heeft verzonden naar een sociaal bureau om welbepaalde informatie door te geven die voorgelegd werden bij het aangekondigde controle bezoek van de belastingen:

‘wat de voordelen van [J. L.] betreft, de bedrijfsleider binnen BVBA [O.], er zijn voordelen betreffende electric. en telefoon over de jaren 2010 en 2011 niet aangegeven in de PB. Je mag een fiche maken voor de inkomsten 2012 en daarbij 3354,87 euro aangeven als voordeel alle aard, naast de voordelen auto.

Kan je dit bevestigen aan [J. L.] aub, want hij heeft donderdag controle betreffende zijn dossier door de belastingen.

Stuur hem een mailtje dat de voordelen betreffende 2010 (electr en telefoon), en 2011 bijgevoegd worden bij de inkomsten 2012.’

(administratief dossier, stuk 12, 4c e-mail dd. 12/12/2012 – BVBA [O.])

Uit deze mail blijkt overduidelijk dat verzoeker, alhoewel hij niet aanwezig was bij het controlebezoek, als fiscaal adviseur de controle van op afstand nog tracht in goede banen te leiden voor een klant van VOF [F.].

Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat niettegenstaande verzoeker bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2012 op de hoogte werd gesteld van het voornemen om hem te schorsen in het belang van de dienst (administratief dossier, stuk 11), verzoeker namens VOF [F.] op 16 oktober 2012 aanwezig was bij het controlebezoek bij een van de klanten van VOF [F.] (administratief dossier, stuk 12, 4d, e-mail van 22 oktober 2012)

6. Inzake het niet naleven van de variabele arbeidstijd wenst verweerder te verwijzen naar de uitvoerige argumentatie bij de weerlegging van het eerste onderdeel van dit middel.

7. Op 24 september 2008 wordt een leasingcontract afgesloten tussen [...] enerzijds en de VOF [F.] en verzoeker als ‘lessees’ anderzijds met betrekking tot een Volvo XC 90 (administratief dossier, stuk 13, bijlage 7a).

Verzoeker erkende meermaals tijdens het tuchtonderzoek en het annulatieverzoekschrift dat hij dit voertuig gebruikte waaruit afgeleid kan worden dat hij een persoonlijk voordeel ontving voor zijn nevenactiviteiten binnen de VOF [F.].

Uit de vergoedingsstaten die verzoeker indiende blijkt bovendien dat hij dit voertuig vanaf januari 2012 gebruikte voor zijn dienstverplaatsingen als controleambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën (administratief dossier, stuk 13, bijlage 7c, aangiften jan-mr/12), niettegenstaande verzoeker

geen aanvraag indiende voor het gebruik van deze wagen voor dienstverplaatsingen.

8. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij stelt dat hij slechts zijn zus wenste bij te staan bij de opstart van haar activiteiten.

Sinds de opstart van VOF [F.] in 2008 heeft verzoeker als vennoot (administratief dossier, stuk 13, bijlage 9a) en als fiscaal raadgever overduidelijk een rol gespeeld binnen de VOF [F.] die verder reikte dan enkel enige hulp bieden bij de opstart ervan.

Verzoeker heeft klanten van VOF [F.] gedurende vier jaar actief bijgestaan. Dit blijkt onder meer uit volgende stukken uit het tuchtdossier:

- verzoek van uitstel om de vraag om inlichtingen te beantwoorden van de BVBA [D.] van 15 maart 2009 (administratief dossier, stuk 13, bijlage 8, fiche nr. 4, p. 3);
- aanwezigheid namens VOF [F.] tijdens de controle door de belastingsadministratie op 6 oktober 2010 in het dossier [B. F.] (administratief dossier, stuk 14, bijlage 17);
- indienen van 12 aangiften vennootschapsbelasting voor het aanslagjaar 2011 in BIZTAX, waarvan 10 ervan waren klanten van de VOF [F.] (administratief dossier, stuk 14, bijlage 11n);
- verzoek tot uitstel van indiening van de aangifte in het dossier [B. F.], verzonden via het werkadres van verzoeker op 30 april 2012 (administratief dossier, stuk 13, bijlage 8, fiche nr. 32, p. 40);
- verzoek tot uitstel van indiening van aangifte van diverse belastingplichtigen op 29 juni 2012 (administratief dossier, stuk 14, bijlage 14a en bijlage 13, fiche nr. 46, p. 87, fiche nr. 49, p. 34, fiche nr. 50, p. 32, fiche nr. 52, p. 30, fiche nr. 53, p. 47, fiche nr. 71, p. 28);
- aanwezigheid namens VOF [F.] tijdens de controle door de belastingadministratie op 16 oktober 2012 in het dossier [S. V. M.] (administratief dossier, stuk 12, 4d, e-mail van 22 oktober 2012).

Tevens heeft hij in zijn functie als federaal belastingsambtenaar bepaalde dossiers naar zich toegenomen zodat er geen effectieve belastingcontrole plaatsvond bij deze klanten van VOF [F.].

Verweerder wenst hiervoor te verwijzen naar wat hiervoor werd vermeld onder randnummer 1 inzake de dossiers [A.] en [L.].

Bijkomend heeft verzoeker volgende dossiers aan zich toegewezen zonder verdere controle uit te voeren: BVBA [A.-R.] voor aanslagjaar 2010 (administratief dossier, stuk 13, bijlage 8, fiche nr. 29, p. 35) - BVBA [V. L.] voor aanslagjaar 2008 en 2009)

Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeker zich in een toestand van belangenconflict heeft geplaatst en zodoende het neutraliteitsprincipe geschonden heeft.

Er kan niet anders dan vastgesteld worden dat er in hoofde van verzoeker een vermenging optrad tussen de hoedanigheid van fiscaal ambtenaar en zijn activiteiten binnen VOF [F.] en hierdoor de bepalingen inzake deontologie overduidelijk geschonden heeft.

9. Verzoeker kan bijgevolg niet bijgetreden worden als hij stelt dat het recht op verdediging, het onpartijdigheidsbeginsel, het fairplay en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden zijn.

De feiten die aan het licht zijn gekomen tijdens het tuchtonderzoek zijn met een lijvig dossier gestaafd (administratief dossier, stukken 13 en 14).

Bovendien heeft verzoeker tijdens de diverse hoorzittingen zijn standpunt uitvoerig kunnen toelichten en bij elke uitnodiging tot voorafgaand verhoor werd duidelijk gesteld dat verzoeker getuigen à décharge kon laten oproepen (administratief dossier, stuk 12, 1a, 1c, 1e) zodat het recht van verdediging, het fairplay beginsel en het onpartijdigheidsbeginsel geenszins geschonden zijn.

Ad 3.

1. Verzoeker kan niet gevolgd worden als hij stelt dat tijdens het onderzoek onrechtmatig verkregen bewijs werd aangewend.

Verweerder wenst te verwijzen naar wat hieronder wordt uiteengezet in het zesde en zevende middel.

Het eerste middel is ongegrond.”

6. In zijn memorie van wederantwoord laat verzoeker met betrekking tot het eerste en het tweede middelonderdeel nog gelden dat hij tijdens de hoorzittingen uitvoerig zijn standpunt heeft toegelicht en dat hij tot drie keer toe een nota heeft neergelegd. Daarop is evenwel nooit een schriftelijk antwoord gekomen, waardoor hij steeds een verdediging “in het ijlé” heeft moeten voeren en zijn rechten van verdediging werden geschonden. Een overzicht, zoals nu door de verwerende partij in haar memorie van antwoord wordt gegeven, heeft hij nooit ontvangen.

Beoordeling

7.1. In het eerste middelonderdeel voert verzoeker in essentie aan dat geen bewijs voorligt van de hem tuchtrechtelijk verweten tekortkomingen aan zijn ambtsplichten.

7.2. Het bestreden besluit legt aan verzoeker de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op, daarbij steunend op de volgende feiten:

“- overtredingen op het vlak van de richtlijnen inzake variabele arbeidstijd en inzake verloven (o.m. inzake registratie, het maandenlang niet bijhouden van het orderregister, laattijdig of niet inschrijven van dienststopdrachten, niet invullen van verlofblad);

- vaststellingen die erop wijzen dat hij actief optreedt als fiscaal raadgever voor de VOF [F.] of in eigen naam;

- pertinente tekortkomingen op het vlak van beheer van zijn dienst.”

Met de verwerende partij, die daarover een zeer uitvoerige uiteenzetting geeft in haar memorie van antwoord, dient de Raad van State vast te stellen dat elk van die aan verzoeker verweten tekortkomingen genoegzaam gestaafd is door precies aangewezen stukken van het tuchtdossier.

7.3. Het bezwaar van verzoeker dat hij nooit een overzicht heeft ontvangen, zoals nu in de memorie van antwoord is opgenomen, is niet dienstig, aangezien verzoeker van bij de aanvang van de tuchtprocedure afdoende kennis heeft gekregen van de tekortkomingen die hem ten laste werden gelegd. Zo werden deze tekortkomingen reeds in het rapport van de dienst Bijstand en Interne Controle omstandig, concreet en precies uiteengezet. Verzoeker heeft bovendien inzage gekregen van het tuchtdossier en hij betwist niet dat de stukken waarnaar de verwerende partij verwijst, daarvan deel uitmaakten. Hij kan dan ook niet worden bijgevalen in zijn standpunt dat hij een verweer “in het ijle” heeft moeten voeren. De omstandigheid dat hij geen “schriftelijk antwoord” heeft gekregen op de standpunten die hij tijdens de tuchtprocedure heeft ingenomen, doet in dit verband evenmin ter zake, te meer daar dat antwoord wezenlijk blijkt uit het bestreden tuchtbesluit, gelezen in samenhang met het definitieve tuchtvoorstel en de verslagen van de vergaderingen van het directiecomité die daarop betrekking hebben.

7.4. Het eerste middelonderdeel is niet gegrond.

8.1. In het tweede middelonderdeel verwijt verzoeker de verwerende partij dat zij alleen een onderzoek ten laste heeft gevoerd en dat alle elementen ten ontlaste terzijde werden geschoven.

Verzoeker heeft in de loop van de tuchtprocedure tot vier keer toe de gelegenheid gekregen om zijn standpunt over de hem ten laste gelegde tekortkomingen uiteen te zetten: één keer voor de gewestelijk directeur, twee keer voor het directiecomité en één keer voor de raad van beroep. Uit niets blijkt dat

deze instanties hetgeen verzoeker in het kader van de tegen hem gevoerde tuchtprocedure heeft aangebracht zonder meer terzijde zouden hebben geschoven en zich louter zouden hebben gesteund op de bevindingen van een eenzijdig gevoerd tuchtonderzoek.

Aan de door verzoeker in zijn verzoekschrift aangewezen punten, die volgens hem niet of onvoldoende zouden zijn onderzocht, dient vooreerst te worden tegengeworpen dat reeds bij de beoordeling van het eerste middelonderdeel is gebleken dat de aan verzoeker ten laste gelegde tekortkomingen worden bewezen aan de hand van de stukken van het tuchtdossier en voorts dat uit dat dossier tevens blijkt dat de tuchtprocedure op een tegensprekelijke wijze werd gevoerd en verzoekers standpunten en argumenten door de tuchtoverheid in overweging werden genomen.

8.2. Het tweede middelonderdeel is evenmin gegrond.

9. In een derde middelonderdeel laat verzoeker gelden dat de tuchtoverheid gebruik heeft gemaakt van bewijsmateriaal dat op een onrechtmatige wijze werd verkregen, namelijk met miskenning van de privacy van verzoeker en van derden en met bevoegdheidsoverschrijding van de gewestelijk directeur en de directeur van de gewestelijke directie Brugge.

Deze grief van verzoeker wordt geconcretiseerd in het zesde en zevende door hem aangevoerde middel.

Hierna zal evenwel *sub* 37 en 50 blijken dat die middelen niet gegrond zijn, waaruit moet worden afgeleid dat ook het derde onderdeel van het eerste middel niet gegrond kan worden bevonden.

10. Het eerste middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

11. Verzoeker voert in zijn tweede middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In een *eerste middelonderdeel* stelt hij dat geen bewijzen voorliggen van zijn slecht functioneren of gebrekkige leiding, alleen verdachtmakingen. Hij heeft weliswaar toegegeven dat “hij deontologisch op het randje zat”, maar dat is – aldus verzoeker – nog geen bewijs van zijn slecht functioneren of gebrekkige leiding. Uit het bestreden besluit valt ook niet op te maken op welke wijze hij de deontologische code effectief zou hebben geschonden.

In een *tweede middelonderdeel* laat verzoeker gelden, met verwijzing naar hetgeen hij in zijn eerste middel heeft aangevoerd, dat het bestreden besluit steunt op onbestaande of niet afdoende bewezen feiten.

In een *derde middelonderdeel* betoogt verzoeker dat feitelijk bestaande motieven bovendien juridisch relevant moeten zijn en hij somt op, “zonder limitatief te zijn”, wanneer zulks niet het geval is. Hij voegt er nog aan toe dat het bestreden besluit het advies van de raad van beroep niet volgt, maar daarvoor geen redenen geeft en dat dit besluit ook geen antwoord geeft op de motivering van de raad van beroep.

12. Verzoeker benadrukt in zijn memorie van wederantwoord nogmaals dat de verwerende partij pas in haar memorie van antwoord een concreet overzicht heeft gegeven van de tenlasteleggingen met uitdrukkelijke verwijzing naar de stukken van het administratief dossier. Volgens verzoeker moet alleen al om die reden worden besloten dat de motiveringsplicht werd geschonden en geeft de verwerende partij aldus toe dat zij eerder in de procedure is tekortgeschoten.

Beoordeling

13. De materiële motiveringsplicht houdt in dat elke bestuurshandeling moet steunen op motieven die in feite juist en in rechte aanvaardbaar zijn.

14. Voor zover verzoeker in het middel beoogt te laten gelden dat het bestreden besluit geen deugdelijke materiële grondslag heeft, omdat de tekortkomingen die hem tuchtrechtelijk worden aangerekend en aan de grondslag liggen van de opgelegde tuchtstraf van het ontslag van ambtswege, niet bewezen zijn, kan het volstaan te verwijzen naar de beoordeling van het eerste middel waarbij werd aangenomen – de verwerende partij bijvallend – dat de aan verzoeker ten laste gelegde feiten genoegzaam bewezen worden door de stukken van het tuchtdossier.

De bewezen bevonden tekortkomingen van verzoeker aan zijn ambtsplichten verlenen bovendien een rechtens aanvaardbare grondslag aan de opgelegde tuchtstraf.

15. Voor zover verzoeker aanvoert dat in het bestreden besluit niet wordt vermeld waarom het advies van de raad van beroep niet wordt gevolgd, dient vooreerst te worden opgemerkt dat die vermeende onwettigheid niet de materiële- maar de formelemotiveringsplicht betreft. Hoe dan ook geeft het bestreden besluit, door uit te leggen waarom “het ontslag van ambtswege het best beantwoordt aan de betrachtingen van de Administratie en het meest in verhouding staat tot de ernst van de [...] vastgestelde tekortkomingen”, voldoende duidelijk aan waarom het advies van de raad van beroep om de tuchtstraf van terugzetting in graad op te leggen niet wordt bijgevalen.

16. Het tweede middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

17. Verzoeker voert in zijn derde middel de schending aan van de formelemotiveringsplicht zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’.

Hij stelt dat “[h]et tuchtstrafbesluit [...] onvoldoende gemotiveerd [is] indien het eenzelfde motivering bevat als het voorstel van tuchtstraf terwijl een zwaardere straf wordt opgelegd”.

18. In zijn memorie van wederantwoord wijst verzoeker erop dat zowel de gewestelijk directeur als de interdepartementale raad van beroep van oordeel was dat een lagere straf zou moeten worden opgelegd.

Beoordeling

19. Het bestreden besluit vermeldt uitdrukkelijk de redenen waarom de minister van Financiën op 19 februari 2014 besliste om niet in te stemmen met het advies van de raad van beroep om aan verzoeker de tuchtstraf van terugzetting in graad op te leggen. Uit de verdere formulering van het bestreden besluit kan worden afgeleid dat de Koning zich deze redenen eigen maakt. Aldus is in het bestreden besluit afdoende formeel gemotiveerd waarom de tuchtoverheid, wat de strafmaat betreft, afwijkt van het voorlopige tuchtvoorstel van de gewestelijk directeur en van het advies van de raad van beroep en zich daarentegen aansluit bij het definitieve voorstel van het directiecomité tot het opleggen van de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege.

20. Het derde middel is niet gegrond.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

21. Verzoeker voert in zijn vierde middel de schending aan van het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel.

Na een aantal theoretische overwegingen in verband met deze beginselen stelt hij:

“Het moge duidelijk zijn dat de opgelegde zware tuchtstraf, tegen de achtergrond van wat bij de toelichting van de feitelijke draagwijdte van de zaak en de hoger besproken middelen werd uiteengezet, in alle redelijkheid beschouwd, in een totale wanverhouding staat tot de bewezen verklaarde beweerde tekortkomingen, begaan door verzoeker, voor zover al bewezen is dat deze werden begaan en voor zover wordt aangenomen dat ze moeten worden aanzien als inbreuken op de deontologie waar verzoeker aan onderworpen is.”

22. In zijn memorie van wederantwoord houdt verzoeker staande dat de opgelegde tuchtstraf niet in verhouding staat tot de tenlasteleggingen. Volgens hem mist het bestreden besluit alle redelijkheid, temeer omdat het advies van de raad van beroep zomaar aan de kant wordt geschoven.

Beoordeling

23. Over de verhouding tussen de tuchtfeiten en de tuchtstraf wordt door de tuchtoverheid discretionair geoordeeld. Deze discretionaire beoordelingsbevoegdheid heeft evenwel de redelijkheid als grens, wat betekent dat de opgelegde tuchtstraf in een evenredige verhouding moet staan tot de tuchtfeiten.

De Raad van State vermag bij de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht op de opgelegde tuchtstraf slechts na te gaan of het oordeel van de tuchtoverheid binnen de grenzen is gebleven van wat als redelijk kan worden beschouwd. De Raad zal daarbij tot een schending van het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel besluiten wanneer de opgelegde tuchtstraf dermate af-

wijkt van het normale beslissingspatroon dat het ondenkbaar is dat enig ander naar kennis en kunde redelijk bekwaam en naar feitelijk optreden redelijk handelend bestuur in dezelfde omstandigheden diezelfde tuchtstraf zou opleggen.

24. Uit de beoordeling van het eerste middel is gebleken dat de aan verzoeker ten laste gelegde tekortkomingen aan zijn ambtsplichten bewezen zijn. Het gaat om veelvuldige overtredingen van de richtlijnen betreffende de variabele arbeidstijd, ernstige inbreuken op de deontologie en tekortkomingen op het vlak van het beheer van de dienst.

De tuchtoverheid is van oordeel dat voor die tekortkomingen een ontslagmaatregel zich opdringt. Zij overweegt ter motivering dat verzoeker de richtlijnen betreffende de variabele arbeidstijd niet heeft nageleefd, terwijl hij als diensthoofd een voorbeeldfunctie heeft; dat verzoeker de regels van de deontologie duidelijk heeft geschonden; dat hij zelfs nadat hij was opgeroepen voor het tuchtverhoor zijn ongeoorloofde activiteiten gewoon heeft voortgezet; dat indien de administratie haar geloofwaardigheid wil behouden ten aanzien van haar medewerkers en de buitenwereld, consequent moet worden opgetreden bij een overtreding van het als basiswaarde vooropgestelde principe van de integriteit; dat het persistente gedrag van verzoeker van aard is om elke verdere samenwerking onmogelijk te maken en dat de vastgestelde inbreuken zeer ernstig zijn en het vertrouwen in de ambtenaar onherstelbaar hebben geschonden.

De Raad van State komt er niet toe dit oordeel van de tuchtoverheid onredelijk te bevinden, in die zin dat het niet ondenkbaar is dat enig ander naar kennis en kunde redelijk bekwaam en naar feitelijk optreden redelijk handelend bestuur in dezelfde omstandigheden diezelfde beslissing zou nemen.

25. Het vierde middel is niet gegrond.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

26. Verzoeker voert in zijn vijfde middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na theoretische overwegingen in verband met dit beginsel stelt hij:

“Een tuchtstrafbesluit dat op geen enkele wijze een afdoend antwoord biedt op de door het personeelslid opgeworpen argumenten is onwettig. De tucht-overheid mag niet handelen alsof dat verweer er niet is geweest. Dit is nochtans wat in de bestreden beslissing is gebeurd.”

27. In zijn memorie van wederantwoord verwijst verzoeker naar hetgeen hij heeft aangevoerd in zijn eerste middel. Hij herhaalt dat hij tijdens de hoorzittingen zijn standpunt uitvoerig heeft toegelicht en dat hij tot drie keer toe een nota heeft ingediend, maar dat hij nooit een schriftelijk antwoord daarop heeft gekregen, waardoor hij steeds een verdediging “in het ijl” heeft moeten voeren. Volgens verzoeker werden zijn argumenten pas in de memorie van antwoord door de verwerende partij beantwoord, wat laattijdig is.

Beoordeling

28. De vraag of het besluit waarbij een tuchtrechtelijk vervolgd personeelslid een tuchtsanctie wordt opgelegd, een afdoende antwoord geeft op het verweer dat het betrokken personeelslid ten aanzien van de tucht-overheid heeft gevoerd, betreft veeleer de naleving van de formelemotiveringsplicht dan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Voor zover verzoeker zich in het middel beroept op het zorgvuldigheidsbeginsel faalt het dan ook in rechte.

29. Overigens vergt ook de formelemotiveringsplicht niet dat het tuchtrechtelijk vervolgde personeelslid in het uiteindelijke tuchtbesluit een antwoord krijgt op alle argumenten die het in de loop van de tuchtprocedure heeft laten gelden. Het volstaat dat uit het tuchtbesluit blijkt, minstens in het algemeen, dat de tuchtoverheid de argumenten van het personeelslid heeft ontmoet en waarom zij die niet heeft aangenomen.

30. In dit geval blijkt uit het bestreden besluit dat de tuchtoverheid zich aansluit bij het definitieve tuchtvoorstel van het directiecomité en zich aldus de motieven ervan eigen maakt. Uit de lezing van het bestreden besluit in samenhang met dit definitieve tuchtvoorstel blijkt afdoende om welke redenen het verweer van verzoeker niet opgaat en tot zijn ontslag bij tuchtmaatregel wordt besloten.

31. Voor zover verzoeker in zijn memorie van wederantwoord herhaalt dat zijn verweernota's geen schriftelijk antwoord hebben gekregen, zodat hij zijn verweer "in het ijlé" heeft moeten voeren, zij verwezen naar hetgeen daarover bij de beoordeling van verzoekers eerste middel *sub* 7.3 reeds werd gesteld.

32. Het vijfde middel is niet gegrond.

F. Zesde middel

Uiteenzetting van het middel

33. Verzoeker voert in zijn zesde middel de schending aan van de wet van 8 december 1992 'tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens'.

Hij stelt dat uit het dossier onmiskenbaar blijkt dat zowel de privacy van hemzelf als van derden werd geschonden bij het verzamelen van de

gegevens van het dossier. Hij verwijst, “zonder limitatief te zijn”, naar het voorleggen van e-mails die verzonden zijn van zijn privé-adres. Zo betreft de e-mail van 9 december 2012, waarvan sprake in het bestreden besluit, een persoonlijke e-mail van verzoeker naar een sociaal bureau om bepaalde informatie door te geven. Hetzelfde geldt voor een e-mail naar een collega betreffende een vraag tot uitstel in een aantal dossiers ‘personenbelasting’. Voorts hebben de gewestelijk directeur en de directeur van de gewestelijke directie Brugge op 2 mei 2012 persoonlijke stukken en documenten meegenomen uit de kast van verzoeker, die afwezig was, zonder een correcte inventaris op te maken, zonder kennisgeving aan of toestemming van verzoekers directe overste, zonder opgave van enige reden en mét vragen aan collega’s over het privéleven van verzoeker. Ten slotte worden persoonlijke gegevens voorgelegd van derden, die totaal geen relevantie hebben, zoals loonfiches van de zussen, de broer en de ex-partner van verzoeker. Het opvragen van deze gegevens gebeurde geheel onrechtmatig, onder meer door een persoon die geen ambtenaar is van de dienst interne controle en ook geen overste van verzoeker.

Beoordeling

34. In een brief van 28 augustus 2012 geeft de gewestelijk directeur aan de auditeur-generaal van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit een relaas van hetgeen op 2 mei 2012 in het bureel van verzoeker werd vastgesteld. Omdat het vastgestelde gebrek aan orde aan de basis kon liggen van verzoekers tekortkomingen, werd daarover toen gesproken met zijn medewerkers en werden de stukken op zijn bureau nagekeken. Gezien de voorheen vastgestelde tekortkomingen werden een aantal dossiers en stukken ter inzage meegenomen.

Uit niets blijkt dat persoonlijke stukken en documenten zouden zijn meegenomen.

35. Voorts bevestigt het neergelegde administratief dossier het standpunt van de verwerende partij dat verzoeker ook e-mails met betrekking tot

het werk verzond van zijn privé-adres. Dergelijke e-mails dienen te worden beschouwd als deel uitmakend van fiscale dossiers. De voormelde wet van 8 december 1992 waarvan verzoeker de schending aanvoert, staat er niet aan in de weg dat ze als stavingsstuk in aanmerking worden genomen in de tuchtprocedure tegen het personeelslid dat ze heeft verstuurd.

Wat specifiek de e-mail van verzoeker van 9 december 2012 betreft, betwist verzoeker niet dat deze e-mail – zoals in het bestreden besluit is vermeld – door een belastingplichtige werd voorgelegd tijdens een fiscale controle en aldus deel uitmaakt van een fiscaal dossier. Dat laatste geldt ook voor de e-mail van verzoeker van 27 juni 2012 gericht aan een collega van de FOD Financiën betreffende een vraag tot uitstel.

36. Ten slotte blijkt uit niets dat de door verzoeker gewraakte loonfiches een wezenlijke grondslag vormen van het bestreden besluit. Aangenomen dat ze, zoals verzoeker zelf in zijn verzoekschrift stelt, “totaal geen relevantie hebben in het dossier” en gelet op het feit dat het bestreden besluit ze ook geen relevantie toedicht, kan ook niet worden ingezien dat ze de nietigheid van het bestreden besluit zouden kunnen verantwoorden.

37. Het zesde middel is niet gegrond.

G. Zevende middel

Uiteenzetting van het middel

38. Verzoeker voert in zijn zevende middel “bevoegdheidsoverschrijding” aan.

Hij verwijst naar een e-mailbericht van 20 juni 2012 van zijn directe overste die zeer duidelijk vermeldt dat de gewestelijk directeur en de directeur van de gewestelijke directie Brugge, die op 2 mei 2012 vaststellingen

hebben gedaan op het bureau van verzoeker, niet wettig waren aangesteld. Verzoeker stelt dat wat het federaal bestuur betreft, de Koning de regels bepaalt van plaatsvervangende van een administratief orgaan, zoals de gewestelijk directeur, en dat volgens de rechtspraak van de Raad van State ingeval een functie vacant is, de ambtenaar van onmiddellijk lagere rang voor de uitoefening van de functie dient in te staan. Aangezien met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 9 juli 2010 ‘houdende invoering van overgangsbepalingen die van toepassing zijn tot de uitvoering van het koninklijk besluit van 20 december 2007 houdende de classificatie van de functies van niveau A’ alle aanstellingen in een hoger ambt in het niveau A een einde hadden genomen op 30 november 2010, was R. V. in principe geen gewestelijk directeur *ad interim* meer. Dat één en ander retroactief in orde werd gebracht, kan niet worden aanvaard wegens schending van het rechtszekerheidsbeginsel en de rechten van verdediging.

Ten slotte stelt verzoeker dat de loonfiche van zijn zus werd opgezocht door iemand die geen ambtenaar is van de dienst interne controle, noch een rechtstreekse overste van verzoeker.

Verzoeker besluit dat het onderzoek aldus werd gevoerd door onbevoegde personen.

39. In zijn memorie van wederantwoord benadrukt verzoeker dat de retroactieve uitwerking van het koninklijk besluit van 22 oktober 2012 ‘tot wijziging van de overgangsbepalingen die van toepassing zijn tot de uitvoering van het koninklijk besluit van 20 december 2007 houdende de classificatie van de functies van niveau A’, waarop de verwerende partij zich te dezen beroept, met toepassing van artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek niet kan worden aanvaard, behoudens ten dienste van het algemeen belang. Dat belang is evenwel niet van toepassing in tucht- of strafzaken, die in essentie individueel zijn.

40. In zijn laatste memorie stelt verzoeker nog dat hij zijn argumentatie met betrekking tot deze grief van in den beginne heeft laten gelden, zo-

wel in de tuchtprocedure zelf als in zijn inleidend verzoekschrift voor de Raad van State.

Beoordeling

41. De initiële vaststellingen die op 2 mei 2012 op het bureau van verzoeker werden gedaan door R. V. en P. V. H. hebben mede geleid tot het instellen van een tuchtprocedure tegen verzoeker en, finaal, tot het bestreden tuchtbesluit.

42. R. V. en P. V. H. oefenden op het ogenblik van die vaststellingen respectievelijk de hogere functie uit van gewestelijk directeur en directeur bij de gewestelijke directie Brugge. Eerstgenoemde werd voor het eerst in de voormelde hogere functie aangesteld met ingang van 1 juli 2009. Zijn opeenvolgende aanstellingen werden bevestigd bij ministeriële besluiten van 17 november 2010 en 28 april 2014. Laatstgenoemde werd voor het eerst in de voormelde hogere functie aangesteld met ingang van 1 september 2009. Zijn opeenvolgende aanstellingen werden eveneens bevestigd bij ministeriële besluiten van 17 november 2010 en 28 april 2014.

43. Artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 9 juli 2010 ‘houdende invoering van overgangsbepalingen die van toepassing zijn tot de uitvoering van het koninklijk besluit van 20 december 2007 houdende de classificatie van de functies van niveau A’ bepaalt onder hoofdstuk 2 ‘Aanstellingen in een hoger ambt in de betrekkingen verbonden aan de bijzondere loopbanen in het niveau A’ dat “[t]ot 30 november 2010 en wanneer de continuïteit van de dienst dit vereist”, bij wege van hoger ambt mag worden voorzien in de definitief openstaande of tijdelijk niet waargenomen betrekkingen waaraan een titel is verbonden vermeld in artikel 1bis van het organiek reglement, dit onder de voorwaarden bepaald bij het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 ‘betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de Rijksbesturen’.

De in het voormelde artikel 2, eerste lid, vermelde datum van 30 november 2010 is bij koninklijk besluit van 22 oktober 2012 vervangen door de woorden “[t]ot een door Ons te bepalen datum”. De bepaling die deze vervanging doorvoert, heeft overeenkomstig artikel 7 van hetzelfde koninklijk besluit uitwerking met ingang van 1 december 2010.

44. Verzoeker betwist de wettigheid van de retroactieve uitwerking die het koninklijk besluit van 22 oktober 2012 heeft verleend aan de voormelde wijziging van artikel 2, eerste lid, van het voormelde koninklijk besluit van 9 juli 2010.

45. Krachtens een algemeen rechtsbeginsel hebben bestuurshandelingen in de regel geen terugwerkende kracht. Terugwerkende kracht kan echter gewettigd zijn indien zij door de wet wordt toegestaan. Wanneer dat echter niet het geval is, is terugwerkende kracht alleen aanvaardbaar bij wijze van uitzondering, inzonderheid wanneer dat nodig is voor de continuïteit van de openbare dienst of voor de regularisatie van een rechtstoestand of feitelijke toestand en voor zover de vereisten inzake rechtszekerheid en de individuele rechten geëerbiedigd worden.

46. In de aanhef van het voormelde koninklijk besluit van 22 oktober 2012 wordt de retroactieve uitwerking ervan als volgt verantwoord:

“Overwegende dat de vorige Regering zich van 26 april 2010 tot aan haar ontslag diende te beperken tot het afhandelen van de lopende zaken en dat bijgevolg, de uitvoering van de functieclassificatie bij de Federale Overheidsdienst Financiën nog niet kon worden gerealiseerd;

Overwegende dat, om de continuïteit van de openbare dienst te verzekeren het noodzakelijk is ambtenaren, bij wijze van overgangsmaatregel, nog verder te kunnen blijven aanstellen voor de uitoefening van een hoger ambt in een betrekking van het niveau A waaraan een titel is verbonden van de bijzondere loopbaan en dit tot de uitvoering van de functieclassificatie.”

47. Daargelaten of verzoeker zich alsnog vermag te beroepen op de eventuele onwettigheid van de aanstellingen van R. V. en P. V. H. respectievelijk

in het hoger ambt van gewestelijk directeur en directeur bij de gewestelijke directie Brugge, nu deze aanstellingen definitief zijn geworden omdat ze niet met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State werden bestreden, moet hoe dan ook worden vastgesteld dat verzoeker geen enkele kritiek uitoefent op de in de aanhef van het koninklijk besluit van 22 oktober 2012 aangevoerde vereiste van de continuïteit van de dienst ter verantwoording van de terugwerking van de wijziging die dit koninklijk besluit aanbrengt aan de mogelijkheid om te voorzien in aanstellingen in een hoger ambt in de betrekkingen verbonden aan de bijzondere loopbanen in het niveau A.

48. In zoverre het middel steunt op de vermeende onbevoegdheid van R. V. en P. V. H. kan het derhalve niet worden aangenomen.

49. In zoverre verzoeker in het middel aanvoert dat de loonfiche van zijn zus werd opgezocht door een onbevoegd persoon, dient erop gewezen dat hiervóór, *sub* 36, bij de beoordeling van het zesde middel reeds werd vastgesteld dat uit niets blijkt dat de kwestieuze loonfiche een wezenlijke grondslag zou vormen van het bestreden besluit.

50. Het zevende middel is in geen enkel opzicht gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 december 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren